AQUAE

REVISTA MUNICIPAL CALDES DE MALAVELLA
NÚMERO 72

Tornen La Fira Gengantera i La fira de la Terra!

CALDES ES SOLIDARITZA CONTRA LA GUERRA D'UCRAÏNA

REVIU EL CARNAVAL!

SABIES QUE FRANK SINATRA VA PASSEJAR PER CALDES?

AQUAE

Revista municipal de Caldes de Malavella, de periodicitat trimestral i amb un tiratge de 1.500 exemplars gratuïts.

2n trimestre del 2022

DIPÒSIT LEGAL:
B-35.961/01

EDITA:
Ajuntament de Caldes de Malavella
C/Vall·llobera, s/n, 17455 Caldes de Malavella

TELÈFON:
972 470 005

DIRECCIÓ:
Regidoria de Cultura de Caldes de Malavella

COORDINACIÓ:
Aida Fuentes
Tel. 670 862 616
aquae@caldesdemalavella.cat

CONSELL DE REDACCIÓ:
Mercè Rossell, Aida Fuentes, Feluca Díaz, Daniel Sancho, Maria Vidal, Xènia Casanovas, Sergi Dalemus, Martí Bosch, Antoni Mas i Ramon Luque.

HAN COL·LABORAT EN AQUEST NÚMERO:
Míriam González, Regina Gispert, Jennifer Costa, Mercè Barnadas, Anna Llandrich, Margarida Vila, Dolors Taberner, Marta Feliu, Erola Serra, Sebastià López, Xènia Sancho, Marc Martínez, Mateu Ciurana i Pep Casas

DISSENY I MAQUETACIÓ:
Xavi Amores Gabriel

TEXTOS I IMATGES:
Aida Fuentes

AGRAÏMENTS:
Entitats culturals, socials, esportives, escoles, instituts i AMPES.

FOTO DE PORTADA:
Aida Fuentes

CONTACTE PER SUGGERIMENTS I LLIURAMENT DE MATERIAL:
aquae@caldesdemalavella.cat

IMPRESSIÓ:
Anman Gràfiques del Vallès, SL

NOTA:
La revista Aquae no comparteix necessàriament les opinions que es publiquen en els espais dels col·laboradors o de les entitats.

HI COL·LABORA:
Diputació de Girona

ENTREVISTA

Entrevista a Antoni Vila

Vell Jutge de Pau

RECULL FOTOGRÀFIC

Reviu els millors moments!

Reviu celebracions com La Marató de TV3, el Nadal o el Carnaval!

BIBLIOTECA

El món dels enamorats

Presentació de la nova novela de la Flavia Freire, autora argentina amb arrels Caldenques.

MEDIA AMBIENT

XIX Edició de la Butinateja

Els veïns s'impliquen amb la neteja dels boscos que envolten el poble.

i a més

Es recapten 11.050€ gràcies a la marxa solidària contra el càncer infantil! 18
Els fons aconseguits s'entreguen a l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona.

No us perdeu els poemes que han escrit els joves 22
Un grup de joves reivindiquen la poesia amb els seus poemes.

Joventut 25
Programa educatiu alternatiu a la sanció administrativa per consum o tinença de drogues il·legals per part dels menors d'edat.

Jugar és aprendre 48
Coneix més sobre la importància dels jocs a l'etapa infantil.

Tonyina Malavella 56
Aprèn a cuinar aquest plat deliciós!

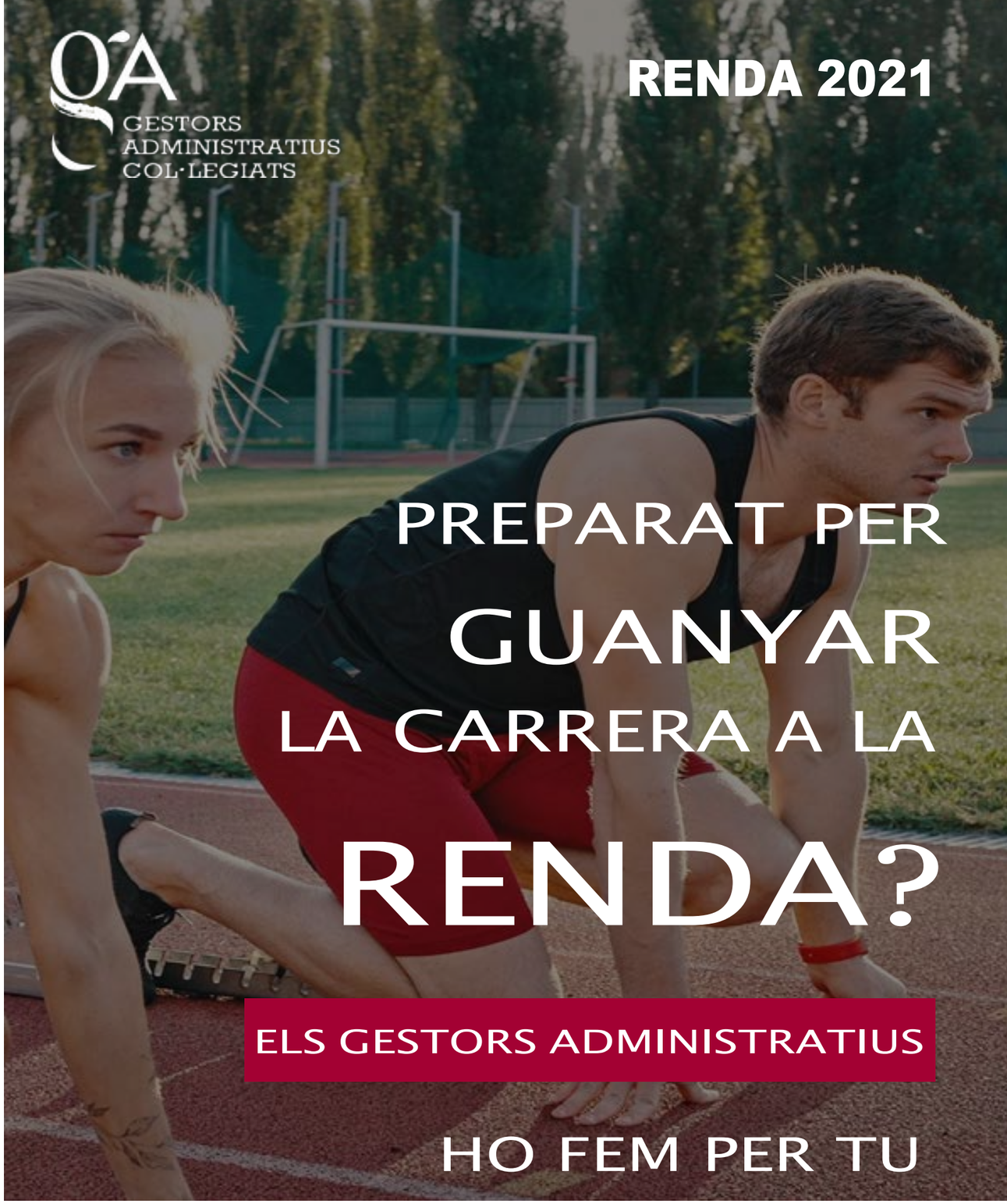

GICAT GESTORS

FISCAL - LABORAL - COMPTABLE - ASSEGURANCES
RENDES - TRÀNSIT - TRÀMITS ADMINISTRATIUS

Av. St. Maurici, 6
17455 Caldes de Malavella
T. 872 20 01 97

Caldes amb Ucraïna

DANIEL SANCHO GARCIA
Regidor de cultura i comunicació

En el moment que es va reunir el Consell de Redacció per tirar endavant aquest número de l'Aquae, feia pocs dies que Putin havia començat a envair Ucraïna. De seguida ens van venir a la memòria els fantasmes del passat i la por que la guerra tornés a Europa. Tot i que algú pugui pensar que parlar d'aquests temes en una revista de caire exclusivament local no tocaria, ho faig perquè mai m'ha agradat que la política anés per darrere les persones i vet aquí que en aquells moments a Caldes, les persones, ja s'havien organitzat per a recollir aliments, medicines i roba per enviar-los a Ucraïna i a més d'altres persones s'havien ofert a fer-ne el trasllat pel seu compte. Pocs dies després altres persones, també de Caldes, estaven organitzant un concert per recollir fons per a destinar-los a l'ajut humanitari i les iniciatives no acabaven aquí. A l'hora de tancar aquest número hi havia en marxa algunes propostes més i és de suposar que mentre duri el conflicte continuarà havent-n'hi.

Així doncs aquella frase que hem sentit tantes vegades de que, *malauradament la política sempre va per darrere les persones*, em va venir a la memòria i és per aquesta raó que no puc deixar passar l'ocasió per dir que des de l'Ajuntament hem estat en tot moment al costat d'aquestes persones, donant-los tot el suport i l'acompanyament necessaris per tal que aquesta vegada, almenys a Caldes, la política anés de bracet amb la gent. Penso honestament que ho hem aconseguit.

Contra la barbàrie no hi pot haver mitges tintes i la solidaritat mostrada pels veïns i les entitats de Caldes, una vegada més, ha estat exemplar i ens ha de fer sentir orgullosos de pertànyer a aquesta comunitat.

Ara ja estem preparant el terreny per acollir les famílies que puguin venir fugint de la guerra. Arribat el cas acollim-les amb tota la bondat, integrem-les en el nostre poble i fem que la seva estada a Caldes sigui el més plaent possible. Gràcies per la vostra solidaritat.

caldes·cat
PUNT ASSESSOR

VENDA 195.000 €

Edifici en venda en Caldes de Malavella

Ref. C011100
Caldes.cat T' ofereix edifici en venda al centre de la vila de Caldes de Malavella. L' edifici consta de baixos local amb aparador, cuina i despatx. Pis 1 , menjador, 3 dormitoris ,cuina amb llar de foc i bany amb plat de dutxa. Pis 2 menjador, cuina, bany amb plat de dutxa i 3 dormitoris, també es pot accedir al terrat tipo terrassa.

252 m²

EN TRÀMIT

VENDA 175.000 €

Casa amb jardí - LLac del Cigne

Ref. C010202
CALDES.CAT Bonica casa situada a la urbanització Llac de l'Cigne de Caldes de Malavella. La casa està edificada sobre una parcel·la de 805m2 i té una superfície útil de 70 m2 distribuits de la següent manera: cuina, menjador amb llar de foc, 3 habitacions dobles, 1 lavabo amb banyera. Al jardí hi trobem una zona de barbacoa amb barbacoa d'obra, taula i una pèrgola. Fusteria de fusta i persianes noves.

3 Hab | 1 Banys | 90 m²

VENDA 35.000 €

Parcel.la en venda Can Solà Gros

Ref. C015331
Parcel·la de 425 m2 molt planera i amb tots el serveis.

425 m²

EXEMPT

VENDA 135.000 €

Pis en venda en Caldes de Malavella

Ref. C010053
CALDES.CAT t' ofereix un àtic-dúplex al centre del poble, edifici amb ascensor i plaça de parking comunitari. al pis trobem revedor , dos dormitoris un individual amb armari encastrat i un doble amb sortida al balco. a la part de adalt tenim una sala i un lavabo complert amb plat de ducha, menjador-cuina.

2 Hab | 2 Banys | 70 m²

www.caldes.cat
info@caldes.cat
T. +34 972 472 891
C/ Vall-llobera, 33 · 17455 Caldes de Malavella

Concert solidari per recaptar fons per Ucraïna

El concert va ser iniciativa de la caldenca d'origen ucraïnès Zoriana Semchenko, i va ser una iniciativa més per ajudar als damnificats per la guerra entre Rússia i Ucraïna.

El divendres 11 de març es va dur a terme el concert solidari per recaptar fons per Ucraïna. El concert va tenir lloc al Teatre Municipal. L'entrada solidària va tenir un cost de 5 €, tot i que en el concert hi havia una urna perquè qui volgués pogués fer aportacions.

Zoriana Semchenko, veïna de Caldes de Malavella d'origen ucraïnès, va posar-se en contacte amb l'Ajuntament per proposar de fer un concert solidari de música clàssica i popular. Semchenko és professora de música i toca la flauta travessera, per a la ocasió van acompanyar-la altres intèrprets internacionals: Anna Balvak (piano), Alena Tikhmanovich (violoncel), Rimma Khismatulina (mezzosoporano) i Salvatore Maria Spanò (barítion). També hi va participar la Coral Cantaires de Caldes.

A més, es van organitzar furgonetes, on els caldencs, carregats de roba, menjar, medicaments i proveïments van anar cap a la frontera d'Ucraïna amb Polònia. Van tornar carregats de refugiats que anaven a diferents punts de Catalunya.

Les dependències municipals van convertir-se en el punt de trobada per totes aquelles persones que volien ajudar a la causa. Hi van portar aliments de primera necessitat, roba i medicaments. El resultat van ser dues furgonetes plenes que van emprendre el viatge cap a Medika. Tres joves caldencs van posar-se a conduir per entregar el carregament a un contacte que el va fer arribar als damnificats.

Defuncions i naixements

PER > MARIA FONTANÉ

DEFUNCIONS

Masgrau Lluis, Francisca - 03/01/2022
Nava Rodriguez, Elvira - 14/01/2022
Virebayre, Jean François - 15/01/2022
Ribas Quintana, Lluisa - 26/01/2022
Carre Fortuny, Mercedes - 10/02/2022
Campeny Olle, Pere - 10/02/2022
Bravo Flores, Juan - 11/02/2022
Domenech Comas, Montserrat - 16/02/2022
Galera Martin, Juan - 19/02/2022
Mencio Pallarols, Maria - 25/02/2022
Genoher Sureda, Maria del Carme - 26/02/2022

NAIXEMENTS

Nogue Fernandez, Thais - 06/01/2022
Oncea Turró, Freya - 14/01/2022
Sanchiz de Vicente, Ada - 06/02/2022

Accions de socialització a Caldes

Els passats dies 17, 18 i 19 de febrer, organitzat per l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Caldes de Malavella i l'IPHES-CERCA, es va realitzar una campanya de demostracions a les escoles i l'institut de Caldes del Malavella.

En el marc del projecte de recerca dirigit per Gerard Campeny i Bruno Gómez sota el títol: *El Plio-Pleistocè del Camp dels Ninots i la depressió Prelitoral: evolució paleoclimàtica, dispersions faunístiques i humanes II*, finançat pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, el tècnic de Socialització de l'IPHES-CERCA, Miquel Guardiola, va realitzar un total de 7 actuacions en la localitat gironina.

El Camp del Ninots és un jaciment paleontològic de gran riquesa, i un referent a nivell mundial. Es tracta d'un jaciment ubicat en l'antic con volcànic de El Camp del Ninots, molt a prop de la localitat, i on des de l'any 2003 s'estan realitzant excavacions anuals per part de d'un equip multidisciplinari dirigit per l'IPHES-CERCA. Es tracta d'un maar, un antic crater volcànic causat per l'explosió d'una bossa d'aigua soterrània que va entrar en contacte amb una bossa de lava, provocant un llac de cràter de poca fondària. En aquest indret, es van anar acumulant les restes d'animals com ara tapirs, bòvids i rinoceronts, a més de amfibis, ocells i rèptils, que donades les condicions presenten un estat de conservació extraordinari.

Una de les tasques que realitzen des de l'IPHES-CERCA, en el marc dels projectes de recerca i en collaboració amb els ajuntaments de la Xarxa de Municipis IPHES, es la realització de campanyes de socialització a través de xerrades i demostracions en la localitat corresponent. A través d'aquestes accions, pretenen explicar la seva tasca als centres escolars de cada localitat, així com en actes públics. L'objectiu és donar a conèixer la recerca realitzada des del seu centre, promoure la coneixença dels jaciments i el valor de la informació generada en les excavacions i recerques.

En el cas de Caldes de Malavella, el dia 17 es van visitar les escoles. Al matí, es van realitzar dues sessions del seu model "Humans i pedres", a l'Escola Sant Esteve, per alumnat de 6è de primària. Per la tarda, es va visitar l'Escola la Benaula, on van realitzar una sessió llarga per 6è de primària. El divendres 18, van desplaçar-se a l'Institut Caldes de Malavella, i van fer tres sessions per als cursos de 1er ESO. Un total aproximat de 150 alumnes es van beneficiar d'aquestes activitats, amb una gran acceptació per part dels infants i dels equips docents.

Humans i pedres és una demostració explicada dissenyada per l'IPHES-CERCA amb l'objectiu de fer un repàs a tota la prehistòria, de mode pràctic i divertit, on revisen tots els conceptes importants ajustant-se al currículum escolar. Expliquen el procés d'evolució tecnològica i social del nostre gènere, mentre fabriquen eines de pedra en directe, acompanyat d'una exposició de rèpliques de restes humanes i reproduccions de tota mena d'eines de pedra. Entre moltes preguntes i la manipulació de moltes de les reproduccions, els escolars gaudeixen d'una explicació molt pràctica on reflexionen sobre les principals fites de l'evolució humana.

A més, el dissabte dia 19, a les 11 del matí, a l'exterior de l'Espai AQUAE, van realitzar una xerrada demostració especial per a públic general. Unes 30 persones van assistir a la xerrada a pesar del dia fred i plujós, on van fabricar en directe les principals eines de pedra i van mostrar com es produïa el foc en la prehistòria. Tot seguit, en Gerard Campeny, codirector del projecte del Camps dels Ninots, va fer una visita guiada al centre d'interpretació.

Entrevista
Vell Jutge de Pau, Antoni Vila

L'Antoni Vila ha estat el jutge de pau de Caldes de Malavella durant 34 anys. Després de tot aquest temps el nou jutge de pau serà Miquel Casas. Parlem amb l'Antoni per saber com ha estat l'experiència. PER > AIDA FUENTES

Fa 34 anys que va començar aquesta aventura. Quina valoració en fa de l'experiència?

Essent jutge de pau passes estones molt bones, moments no tan bons i moments dolents, però ara vist amb perspectiva puc dir que m'ho he passat bé. Ha estat una etapa de la meva vida en què moltes vegades m'he preguntat per què era jutge de pau i no sabia trobar-hi la resposta, però és cert, he estat jutge de pau i em sento molt satisfet.

Per sobre de tot vull agrair a la part administrativa, política i a la part de justícia de la Casa Rosa el tracte i la gestió tot aquest temps. També m'agradaria agrair especialment el sergent en cap de la Policia Municipal i el seu equip, que m'han ajudat sempre en tot allò que he necessitat.

Com defineixes la feina que feies fins ara?

Molt tranquil·la i plaent. De fet si he plegat ha estat perquè quan hi va haver eleccions de jutge de pau, sis mesos endarrere, vaig tenir uns problemes de salut i no m'hi veia en cor. Per això ja no m'hi vaig presentar, potser si fossin ara les eleccions, que ja estic més recuperat, hauria repetit, qui sap!

Quines són les tasques ara d'un jutge de pau i com han evolucionat al llarg dels anys?

Ara s'han reduït molt, ens encarreguem del registre civil, tot i que ara estan tots digitalitzats i abans havíem de fer-ho a mà. També fem casaments, que és una de les feines més maques del càrrec. Jo els tenia classificats segons si eren casaments en texans, els que eren sense corbata i els de vestit i corbata. Cal dir que els casaments han evolucionat darrerament, en els darrers 20 anys la tendència s'ha capgirat, es fan molt menys casaments religiosos, la majoria són pel civil.

El Covid aquest temps ha influït en la feina?

La pandèmia personalment em va impactar molt. M'arribaven certificats de defunció i havia de signar ordres d'enterrament de persones amb qui hi tenies relació, que eren amics, havíem fet la mili junts… i és que al principi no se sabia molt bé què estava passant. Jo parlava amb la gent del CAP i els preguntava què eren tots aquests certificats, però no se sabia res encara. Em va impactar molt. A Espanya van intentar fer una estadística de les defuncions i jo vaig intentar fer el mateix aquí a Caldes, però vaig ser incapaç de fer-ho perquè tot plegat es va complicar molt.

I ara a què et dedicaràs?

M'agradaria recuperar l'activitat intel·lectual i tornar a escriure. Vull tornar a treballar amb la història de Caldes. De fet des de l'àrea de cultura de l'Ajuntament estem treballant conjuntament per localitzar una fossa comuna, els estic passant informació per saber qui hi ha enterrat. També tinc ganes de fer un llibre, tot i que sempre he tingut dificultats amb el català, perquè jo vaig estudiar en castellà i tota la vida he escrit en castellà, però tinc ganes de posar-m'hi. A banda ara em sento millor del problema de la vista que en el seu moment em va fer caure i fer-me mal al braç i que va ser una de les raons de plantejar-me deixar el càrrec.

A què es dedicava l'Antoni Vila abans de ser jutge de pau?

Treballava a la companyia de gas de Girona, n'era el director administratiu.

Quina anècdota ens pots explicar?

Doncs començant pel dia que deixo el càrrec, el 22 del 2 del 2022, ja és anecdòtic de per si, però pel que fa anècdotes en tinc per donar i per vendre! Aquests 34 anys he vist el canvi de la guàrdia civil als mossos d'esquadra, he viscut com els mòbils ens canviaven i simplificaven la feina. Pensa que la nostra feina és col·laborar amb la justícia però no ho fem de formació professional. Abans, calia la intervenció d'un jutge per fer l'aixecament d'un mort que havia mort fora del seu llit. Si no trobaven al telèfon fix el jutge de pau de Santa Coloma de Farners i no el podien localitzar la Guàrdia Civil em venia a buscar a mi. Aleshores agafava el meu 127 i feia l'aixecament. Nosaltres però no tenim autoritat per dir si una persona és morta o no, ha de dir-ho un forense. En aquest cas passava el mateix, si no trobaven el forense de Santa Coloma havia de venir el primer metge de guàrdia del CAP. Un cop confirmat el decés jo ho deia a la Guàrdia Civil i fèiem venir a la funerària. Ara però tot és molt més àgil, venen els Mossos d'Esquadra i ja està, no cal la nostra presència.

Al costat oposat recordo els casaments, el primer que vaig fer em vaig anar a comprar una corbata i vaig preparar un discurs. La núvia va posar-se a plorar tant que mai més he fet un discurs en un casament!

També he conegut i treballat amb tots els alcaldes democràtics, i he estat reelegit 8 vegades! Finalment la meva etapa va acabar en el ple que es va anunciar que ho deixava i on tothom va fer-me un aplaudiment, per mi va ser molt sentit i sempre ho recordaré.

Què li diries al nou jutge de pau, Miquel Casas?

Vam anar a dinar i li vaig explicar de tot, però recalco que tant els administratius que hi ha al jutjat de pau com els que hi ha a l'ajuntament són la peça fonamental perquè funcioni la gestió. En Josep Gauchia he de dir que ha estat una de les persones que més m'ha ajudat en aquests 34 anys i que també ajudarà molt a en Miquel. El que li diria és que cal contemporitzar, també intentar arribar sempre a un acord en els actes de conciliació, però el que és cert és que la feina d'un jutge de pau ha canviat molt. Miquel: el registre civil és una feina molt dolça, gràcies a la feina ben feta també que fan els administratius, i pel que fa la justícia de pau s'ha simplificat molt, perquè tenim pocs actes de conciliació i para de comptar. Que no pateixi en Miquel que ho farà molt bé i hi sóc per qualsevol dubte que pugui tenir!

Moltes gràcies Antoni per tots aquests anys de servei al poble de Caldes de Malavella!

La Marató de TV3

Un any més Caldes de Malavella s'ha unit a La Marató de TV, enguany dedicada a la salut mental, i ha aconseguit recaptar gairebé 6.000€. La majoria d'actes per recaptar fons per aquesta causa es van dur a terme el diumenge 19 de desembre. Al llarg de la jornada es van celebrar activitats esportives, jornades de portes obertes, jocs per infants, sardanes, parades, la cercavila de capgrossos, l'escudella, el tió i més activitats. Cal agrair les aportacions de totes les entitats i establiments de Caldes de Malavella, així com donar-te les gràcies a tu per la teva solidaritat!

Vols rebre l'AQUAE a casa?

Tant sols ens has d'escriure a aquae@caldesdemalavella.cat, indicant el teu nom, cognoms i adreça del teu domicili

Nadal 2021

El 4 de desembre es va donar la benvinguda a l'època més especial de l'any a Caldes de Malavella amb l'encesa de llums. Al llarg del mes també es va poder gaudir d'activitats nadalenques com el Mercat de Nadal, acompanyat del *room escape* del Joc del Tió, tallers infantils, el Tió solidari i la visita de les Carteres reials amb l'espectacle infantil a càrrec de Rikus i els tallers de manualitats.

També s'ha pogut visitar el pessebre dels Amics de l'Hereu Riera ubicat a l'ermita de Sant Grau, així com l'exposició de la maqueta ferroviària del Tren de Sant Feliu, entre moltes altres activitats. I per acabar la programació de Nadal, es va celebrar la tradicional Cavalcada dels Reis d'Orient. Gràcies a tots i a totes per fer possible la programació de Nadal!

Carnaval 2022

Aquest any el Carnaval de Caldes de Malavella, organitzat per l'Ajuntament i l'entitat dels Embarrakaldats, ha tornat després de l'aturada forçosa per les restriccions derivades de la Covid-19. Per a l'ocasió es van fer algunes modificacions en la jornada, com és que enguany no hi va haver premis, sinó que es van fer gratificacions per a totes les comparses participants. Prop de 1.600 persones van ballar pels carrers de Caldes en l'acte central de la jornada, amb disfresses molt originals i amb molta energia de totes les comparses dels pobles veïns, que van fer una tarda divertida i per recordar aquesta 7a edició.

Pelegrí de Sant Sebastià 2022

Un any més s'ha celebrat el pelegrinatge de Sant Sebastià amb el Pare Pelegrí al capdavant, enguany seguint les mesures de seguretat de la Covid-19. Diversos caldencs i caldenques hi van participar. El passat 20 de gener el Pare Pelegrí 2022, Andreu Puig i Tibbs, va emprendre el pelegrinatge des de Tossa de Mar fins a Santa Coloma de Farners, passant per Caldes de Malavella. Al recompte que es fa a l'alçada del Molí de la Selva hi van passar 557 pelegrins (265 dones i 254 homes) i 38 descalços (22 dones i 16 homes). D'entre els pelegrins hi havia caldencs i caldenques. L'endemà, de tornada a Tossa de Mar, el Pare Pelegrí va fer la tradicional parada a l'ermita de Santa Seclina.

Descobreix l'ampli ventall d'assegurances que et podem oferir, per la teva tranquil·litat

Llars
Salut família
Inversions/Estalvi
Pla de pensions
Vehicles
Viatges
Alarmes
Decessos
Maquinària agrícola
Caçadors
Empreses/Comerços

Vine a veure la nova oficina!
Carrer del Mestre Mas Ros, 2,
17455 Caldes de Malavella
Tel. 972 47 08 26 - 678 47 28 30

MAPFRE

36a edició del Cros de Caldes

El matí del 23 de gener Caldes de Malavella va acollir la 36a edició del Cros de la població a l'excel·lent circuit de la Rambla d'en Rufí, on hi van participar atletes provinents de diferents municipis. Tampoc hi van faltar els nens i nenes de l'Escola Esportiva Municipal! En aquesta jornada es va disputar el Campionat Gironí de Cros i va ser la cloenda de la temporada de cros de les comarques gironines. Els corredors amb més punts van ser els guanyadors del Gran Premi Consell Comarcal de la Selva i es va emportar el 17è Trofeu Diputació Girona. El Cros constava de tres recorreguts diferents de més a menys distància perquè hi poguessin participar persones de totes les edats.

Marxa solidària contra el càncer infantil Pels Valents

11.050 €, aquesta ha estat la xifra que es va recaptar en la quarta edició de la marxa impulsada per la Policia Local de Caldes de Malavella. Tots els fons aconseguits es van destinar a la investigació del càncer infantil.

El dia 13 de febrer, a les nou del matí va donar-se el tret de sortida a la quarta edició de la Marxa Pels Valents organitzada per la Policia Local de Caldes de Malavella, amb el suport de l'Ajuntament. Enguany es va batre el rècord de participació amb un total de 1.192 inscrits.

Els fons aconseguits van entregar-se directament a l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona per a la investigació del càncer infantil

Des de primera hora la Rambla d'en Rufí va començar a emplenar-se de participants que recollien el seu dorsal o feien la inscripció per la marxa solidària contra el càncer infantil. En aquesta edició els assistents van gaudir de l'entorn natural de Caldes de Malavella recorrent dues rutes diferents: una de curta (6 km) i una de llarga (9 km).

A mesura que les persones acabaven la marxa i arribaven a l'esplanada, se'ls donava un esmorzar inclòs en la inscripció. A més a més, al llarg de la jornada van repartir-se diversos premis d'un sorteig que va ser possible gràcies a la col·laboració de nombrosos establiments del municipi. Per acabar de dinamitzar l'activitat també es va dur a terme una màster class de zumba.

RÈCORD DE PARTICIPACIÓ

La jornada solidària va permetre recaptar 11.050 €, un èxit tenint en compte que la iniciativa va recaptar 4.350 € el 2019, 8.510,13 € el 2020 i 3.100 € el 2021 en la seva edició virtual. Els fons aconseguits van entregar-se directament a l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona per a la investigació del càncer infantil.

SALVADOR BALLIU
Alcalde de Caldes de Malavella

"L'ambient solidari que es va viure a Caldes de Malavella va ser extraordinari. Un cop més, agraeixo el gran esforç i dedicació de la Policia Local, aquest resultat tan positiu va ser gràcies a la implicació de tot el cos, que va treballar de forma incansable per ajudar als nens i nenes que pateixen càncer"

XAVIER MUÑOZ
Sergent en cap

"La jornada va superar totes les nostres expectatives, estem molt contents de la fita que vam assolir i de veure tanta solidaritat. Continuarem treballant per arribar encara més lluny amb la campanya Pels Valents".

EL *Bosc dels enamorats*, de Flavia Freire

TEXT > **NARCÍS CASTELLS**

Fa relativament poques setmanes, apareixia al mercat la primera novel·la de Flavia Freire, publicada per Anem Editors, d'Andorra la Vella. 170 pàgines que constitueixen un sorprenent i il·lusionant gir en l'activitat d'aquesta argentina transplantada a Catalunya i amb arrels culturals a Caldes de Malavella. També hi ha versió en castellà.

A la presentació en públic de la nova fita literària caldenca, que va tenir lloc a la Biblioteca de Caldes sota la batuta d'en Mateu Ciurana, padrinatge ben significatiu, ja va

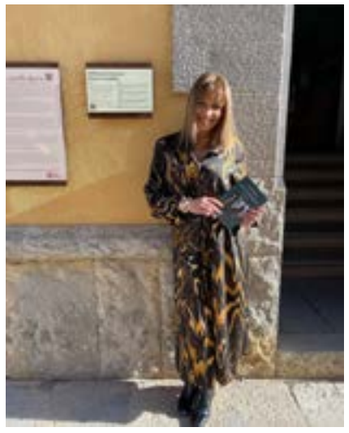

quedar clar que es tracta d'una inflexió en la trajectòria de la Flàvia, fins ara centrada en aspectes més documentals de la cultura popular, però igualment centrada a Caldes.

Per això és completament congruent que l'escenari i l'aura del relat estiguin centrats a Caldes de Malavella, que el Balneari Vichy Catalán ocupi una posició de privilegi en els protagonismes, i que el Bosc dels Enamorats –que li dóna el títol- en condicioni la trama i el desenvolupament.

La trama, que es recolza en uns eixos molt ben definits: Caldes –ja ho hem dit-, l'amor, Barcelona, París, Cuba… i en bona mesura en la història contemporània de Catalunya, l'època del Modernisme i el Noucentisme, embolcalla un exercici brillant, d'estructura diàfana, que arranca quan la cubana Bàrbara Vilà, casada amb un fabricant tèxtil de Barcelona, arriba al centre termal per una cura de repòs i descobrim que dessota la placidesa d'aquest entorn relaxant, salutífer i assossegat, hi bateguen passions intenses.
No cal dir que es tracta d'una de les novetats del Sant Jordi 2022 i que advoquem perquè s'incorpori amb honors a la ja molt crescuda nòmina literària caldenca.

Activitats per a tots els gustos

TEXT > **MERCÈ BARNADAS SERRALLONGA**

SOLUCIONS PROVISIONALS

Continuem amb el nostre programa a Caldes FM. Parlem de llibres, música i cinema, entrevistem persones relacionades amb la literatura i un cop al mes, Judit Casas, ambientòloga i comunicadora científica, ens endinsa en la vida i obra de dones destacades del món de la ciència. Emetem el dissabte a les 10 del matí i repetim el dimecres a les 20h

LA PENYA DELS LLIBRES

Aquest any hem estrenat club de lectura infantil amb gran èxit. Hem creat dos grups de quinze infants i tenim llista d'espera. Condueix i dinamitza Joan de Boer, narrador oral amb una gran experiència en activitats de foment de la lectura.

NÚRIA CADENES

És impossible escollir el millor club de lectura de tots els que hem fet durant aquest quinze anys però el que vam dedicar a Núria Cadenes seria dels primers. Vam comentar "El banquer" (Edicions del 1984, 2013), una biografia novel·lada del banquer Joan March. Una gran novel·la escrita a partir del coneixement profund del personatge però el millor de tot va ser, sens dubte, conèixer de prop la Núria i compartir amb ella conversa i taula.

CLUB JOVE

El club de lectura juvenil l'anem reinventant constantment. Aquest curs compartim projecte amb l'Institut de Caldes i l'Espai Jove. L'últim dimecres de cada mes ens trobem amb un grup de joves lectors per comentar llibres com "Train Kids" o "Sweet Sexteen". La seves aportacions són imprescindibles per nosaltres.

ANIVERSARI BIBLIOTECA: LECTURA POÈTICA I 1'59'' QUE VAN CANVIAR EL MÓN

Aquest febrer vam celebrar 30 anys d'obertura de la biblioteca municipal i ho vam fer amb una lectura de poemes de creació pròpia. Ho vam organitzar conjuntament amb els Petits Marxants de Paraules de Cassà. La Jordina Mir i en Martí Múrcia hi van posar la banda sonora.
Després de bufar les espelmes vam gaudir de l'espectacle 1'59" que van canviar el món amb Iogui Trio. Un recorregut teatralitzat per la història de la Bossa Nova, divertit, documentat i de molta qualitat. Per si ho voleu saber, el tema que va canviar el món és Chega de Saudade de Joao Gilberto.

CAIMÓ

Antoni Strubell va presentar la seva novel·la Caimó (Llibres del Segle, 2021). La biografia novel·lada de Pere Caimó (1819-1878). Una vida de pel·lícula de qui va ser alcalde de Sant Feliu de Guíxols i líder de la revolta coneguda com el Foc de la Bisbal (1869).

SESSIONS LP

El Servei de Biblioteques de la Diputació de Girona coordina el projecte #78RPM de foment de la música a les biblioteques públiques. Aquest any hem organitzat 3 Sessions LP, on un músic reconegut escull un disc que hagi marcat la seva trajectòria i el comenta. Tan fàcil com fascinant. Paula Grande va triar "Blue" de Joni Mitchell, Lalo López "What's going on" de Marvin Gaye i Jesús Moll "Fly", exbaixista de Ja t'ho Diré i veí de Caldes, "Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band" de The Beatles.

TALLER DE NETEJA SOLIDÀRIA I PARTICIPATIVA

Aprofitant la tradicional Botinetja vam organitzar, conjuntament el Club Excursionista, una activitat familiar de neteja de l'entorn, conduïda per l'Associació Gestió Natural. Ens explicaven els tipus de residus mentre els recollíem i aprofitàvem per explorar l'espai, fixar-nos en plantes i animals, comentar curiositats i mil coses més. Unes hores molt profitoses.

Aquest any hem estrenat club de lectura infantil amb gran èxit. Hem creat dos grups de quinze infants i tenim llista d'espera

KARO KUNDE: LABORATORI DE LECTURA. ÀLBUMS IL·LUSTRATS.

Un àlbum il·lustrat és un llibre on el text i les imatges conviuen en simbiosi. Per definir-lo diem que és un conte que no es pot explicar per la ràdio. Karo Kunde és professora de didàctica de la llengua i la literatura a al UdG i està especialitzada en aquest tipus de publicació. Ens a oferir un taller molt pràctic i amè a partir del carretó d'àlbums que ens va deixar en préstec el Servei de Biblioteques de la Diputació de Girona.

VEUS JOVES

Laura Casanovas, Marta López i Sara Mchabat, tres esportistes caldenques d'alt nivell ens van explicar la seva experiència dins del món del patinatge, l'atletisme i les arts marcials, respectivament. Una molt bona xerrada inclosa dins del projecte Veus Joves que organitzem conjuntament amb Espai Jove ca la Romana. Les vam obsequiar amb un dibuix d'elles mateixes creat per Judinsworks. Constància i determinació són dues de les característiques que les defineixen, una actitud que ens va transmetre la Sara i que val la pena tenir present.

Poemes de Joves

Aquests poemes són cortesia de la nostra bibliotecària Mercè Barnadas, que fa anys que promou el plaer per la lectura i l'escriptura entre petits i joves (originalment publicats en el dossier per celebrar els 30 anys de la Biblioteca Francesc Ferrer i Guàrdia).

HISTÒRIES

Pel·lícules en blanc i negre
mots enllaçats
Chaplin, sons sords
esculpits en llibres
els escultors són escriptors
les càmeres tinta.
I el producte final…
Biblioteques plenes de histories,
esperant als assedegats d'art.
Abril Masferrer

TRIA

Entro en un lloc
nou, interessant, desconegut per mi,
hi ha un munt de llibres,
que jo puc escollir.
Biblioteca és el seu nom,
mai no ho havia sentit,
em diuen "tria un llibre"
I JO ARA QUÈ FAIG!
Aquest m'agrada
Ui! però aquest també
ARA JO QUIN TRIO!
Mira! Una secció de poesia,
un títol m'ha cridat
I jo el llibre ja l'he seleccionat
Paula Amores

EL PENSAMENT NEGATIU

És aquell pensament negatiu que em provoca estrès,
fa el meu camí que es posi cada cop més estret.
Es dispersa a la ment, em fa un nus al mig del pit
i em trobo avorrit en la vida com si tot ja està fet.
Em deixa desanimat i anar cap als meus vicis.
Que em fan somiar il·lusions, matant el meu temps.
Dia rere altre em retinc la fúria al meu dins,
em fico pitjor a això li vull tancar parèntesis.
I no vinc a queixar sé el que pateix que no creix.
Jo vull fer fora a la por que s'allotja al meu cor,
que meva anima encesa com una flama en la foscor,
per què també aconsegueixo el meu vaixell que flueix.
Amaris

LA LITERATURA

És hort on es cultiva l'art,
on l'artista mai se sent fart,
fins que fan tots tipus de flors,
una vista amb diversos colors.
És un món on viuen les lletres,
es lliguen fent frases pesades,
que porten metàfores rimades,
per poder descriure en poemes,
Un sentiment que surt del cor,
pensament que es cria a la ment,
un crit que fa fugir la por,
quan el llapis és dret al moment,
I camina orgullosament,
no el que té punta, té el talent
ni deixa artefacte als fulls
ni treu a paraules la pols.
Amaris

LA INOCENCIA NO REGRESA

Tenía trece años cuando lo conocí,
vestía como el pincel del mejor artista
y me prometía mundos lejos de aquí.
Yo, de tez morena como la tierra,
y él, pálido y frío como el engaño,
uno le confiesa que no tiene moneda,
y el otro promete no hacerle daño.
Años noventa, tres de la mañana,
recorriendo Paris en su coche,
él, más joven que la madrugada,
y ella, creciendo sin dar reproche.
Motel de carretera, han aparcado el auto,
ella tiene frío y su vestido deja al aire sus piernas,
la agarra de la mano, ya están en el cuarto,
donde él le enseña cómo obedecen las niñas buenas.
Ella hace lo que cree,
su inexperiencia pregunta cómo
y su miedo esconde el porqué.
La deja por la mañana como si nada,
y vuelve a recogerla a las diez,
él cada día se esnifa polvo de hadas,
y ella cuando le ve baja su tez.
Y el cuento sin fin se repite otra vez,
dando vueltas en el coche hasta marear París,
creyendo ser algo más que desnudez,
donde la que aún no era mujer creía ser feliz.
Cómo muñeca en caja, delante de su casa,
ella le espera con el vestido que él le regaló,
se siente la mejor modelo, la mejor princesa,
a la espera de ser amada por el mejor postor.
Y ya son las diez, y el hombre no aparece,
ella se culpa, a ella y a su falta de elegancia,
y él hoy no vendrá y ella de frío se mece,
y un coche se marcha con la calidez de su infancia.
Tània Keukenmeester

MI HEROÍNA

Hoy vengo a despedir esa parte de mi,
esa parte que dice ser pequeña pero no lo es y vive aquí,
aquí en primera línea de combate,
cuando la cabeza piensa,
y el corazón herido late,
hasta que el cigarro se apague,
o hasta que la droga me mate.
Esa parte que me levanta por la mañana a contra voluntad,
que más que mono es una jauría de leones en ayuno,
y es que el mundo me dice que va a estar a mi ausentad,
pero la droga era mi primer amor y de ese solo hay uno.
Y es que la droga siempre estuvo ahí
pero en distintos nombres,
Cristina,
Elisa,
Paola,
Marcela,
y es que la droga siempre eran ellas,
era ese chute de coca tras dormir entre sus piernas,
era el buenas noches de cuando eran de todo menos buenas,
era el "otra copa" y el "con esta mierda sí que vuelas",
y volé
volé alto,
volé tan alto que no super aterrizar de pie,
volé tan alto que no recuerdo ni porque acabé,
porque acabé en ese callejón con una heroína que no era
ni Cristina,
ni Elisa,
ni Paola,
ni Marcela,
ni era buena,
porque no era cálida como las demás;
me dejaba la sangre caliente como ellas,
pero luego la calidez se extinguía como velas,
y es que con ellas,
volé,
volé, no para ver desde arriba como es debido,
sino porque me di cuenta que,
mis venas enfermas no son el único nido,
que hay más hogares que entre sus placeres y el mío,
que aunque la droga era cara mi vida más valía,
que con ellas tenía la cabeza llena de pájaros
y ahora solo soy leones en jauría,
pero ya sabes lo que dicen,
cuanto más alto vuelas, más dura es la caída.
Tània Keukenmeester

ROMPECABEZAS

Un trencaclosques sense muntar
on les peces estan dins el meu cap
Paraules que m'imposa la societat
ballen a la meva ment i no les sé ordenar
Un món interior desconegut
sentiments sense expressar.
Milers de "no passa res"
mals comportaments normalitzats.
Ese sentimiento de impotencia,
ese NO al ofrecer tu ayuda,
dos letras que te retuercen,
que te limitan a simplemente estar.
Encajar, encajar dónde?
Para qué, o para quién?
En lo que la sociedad te impone?
¿Es que realmente tienes que encajar?
No sé com, quan, ni què
No sé com ajudar
o si ho empitjoraré
Sense eines ni mitjans
Però aquí, amb tu estaré
No todo se soluciona con un !COME! o un !SAL!
A veces la mejor ayuda, es solo saber estar
No estiramos desde fuera
Ayudamos a empujar desde dentro.
No es pot tancar els ulls perquè desaparegui
No s'accepten subtils desviaments de cap
Hem de deixar enrere els prejudicis
I obrir la mirada a un món real.
Nos envuelve, estamos rodeados
Esa puñalada invisible a los ojos
Es un dolor interno
Sólo tú y el sufrimiento
Entendre, entendre a qui?
Si entenguessis tot seria millor
Això és el que et diuen que has de fer
Però el primer no seria entendre't a tu mateix?
Las obviedades no son la respuesta,
Ni un par de palabras serán la solución.
No vale con seguir las mismas frases,
Es el momento de pasar a la acción.
Totes les peces les tinc jo
Ara només em falta muntar el trencaclosques
Porque nuestro poema es UN ROMPECABEZAS.

Petits marxants de paraules (Paula Amores, Iván López, Abril Masferrer)

LLETRA DE LA CANÇÓ "12 DE DESEMBRE"

T'il·luminaven els fanals de la nit,
tothom estava dormint menys tu i jo
que parlàvem i escoltàvem stayhomas de fons
acabaven de treure el disc.
Tres espelmes i un piti robat
que tu t'havies fumat
i jo l'havia provat
una paraula va trencar el silenci
que s'havia format,
amb una abraçada d veritat.
I com em miraves
com m'acariciaves
com em besaves
i com em portaves,
a un altre lloc molt lluny d'aquí.
Tots els problemes els defectes i les coses dolentes
havien marxat.
Vaig voler demanar un desig en aquell instant:
que es parés el temps al teu costat.
I com em miraves
com m'acariciaves
com em besaves
i com em portaves
a un altre lloc molt lluny d'aquí.
I com em miraves
com m'acariciaves
com em besaves
i com em portaves
a un altre lloc molt lluny d'aquí.
I més tard quan els fanals es van apagar,
va quedar la llum del cel ara eren cinc estrelles les que t'il·luminaven.
I d'un dia qualsevol, sempre que vulguis, en pots fer un d'únic.
I això vaig fer jo amb el 12 de desembre.
I com em miraves
com m'acariciaves
com em besaves
i com em portaves
a un altre lloc molt lluny d'aquí.
Jordina Mir

RECOMANACIÓ DE LA BIBLIOTECA

Regreso al Edén

ROCA, PACO. (ASTIBERRI, 2020)

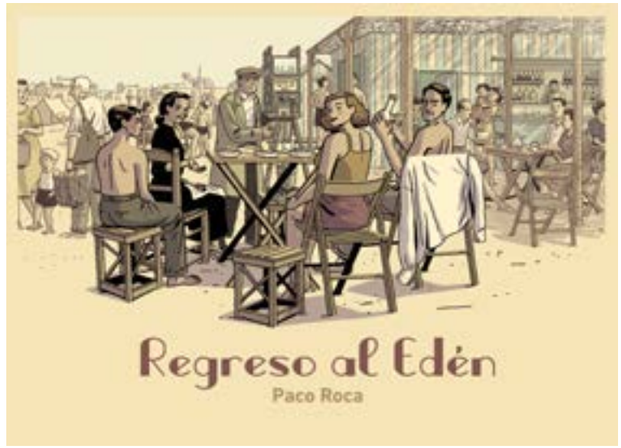

TEXT > **MARTA FELIU**

Novel·la gràfica amb una magnífica presentació: en format rectangular i amb els dibuixos en color sèpia, com un vell àlbum de fotografies. I també unes magnífiques primeres pàgines, on, a mida que aquestes es van passant, les il·lustracions es van fent més grans, com si ens hi acostéssim; al contrari del que passa a les últimes pàgines, que sembla que ens n'allunyem.

La història que s'explica a "Regreso al Edén" parteix d'una vella fotografia familiar, a partir de la qual es narra la infantesa i l'adolescència de l'Antonieta, una noia de família molt humil de València, en plena postguerra. Entreteixida amb la història personal de la noia, contextualitzant-la, hi trobem la del país, explicada d'una manera molt breu però molt entenedora.

Unes frases: "Aunque esa fotografía no congelara un paraíso perdido. Para Antonia representaba una ilusión. Antonia creó en ella su propio Edén.".

Nou programa educatiu per prevenir el consum de drogues

Es tracta del programa educatiu alternatiu a la sanció administrativa per consum o tinença de drogues il·legals per part de menors d'edat, que es desenvolupa gràcies a un conveni signat amb el Ministeri de l'Interior

TEXT> **EROLA GIRAMÉ. TÈCNICA DE JOVENTUT**

L'Ajuntament de Caldes té un conveni signat amb el Ministeri d'Interior per tal de poder aplicar el protocol de prevenció sobre drogues-ASA, que és una alternativa a la sanció administrativa per a aquelles persones menors d'edat de més de 14 anys i menys de 18 anys, que hagin estat denunciades per infraccions relatives al consum o a la tinença de drogues a la via pública, en el municipi i que siguin residents al municipi de Caldes de Malavella.

Es tracta d'oferir una mesura educativa alternativa a la sanció (suspensió de la sanció administrativa sempre que els menors segueixin un programa educatiu que compleixin satisfactòriament), amb l'objectiu d'evitar o disminuir els riscos associats al consum de drogues. També es poden considerar una estratègia de detecció precoç per evitar o disminuir riscos associats al consum de drogues.

En els darrers anys al municipi de Caldes de Malavella s'ha observat un augment del consum i tinença il·lícita de drogues en algunes persones joves del municipi. Aquest fet preocupava a les famílies i a diferents professionals del municipi que treballen amb joves, com Institut, Policia Local, Joventut i Serveis Socials.

L'adolescència és un moment molt important en el desenvolupament de les persones. Les persones joves s'enfronten a una etapa vital de creixement personal on experimenten canvis molt importants, tant físics com psicològics, que afecten tots els seus àmbits.

Aquesta situació fa que els i les adolescents estiguin exposats/des o siguin més vulnerables davant d'una sèrie de conductes de risc, entre les quals l'experimentació amb les drogues. Però els consums experimentals en aquesta edat no han de derivar necessàriament en consums problemàtics. És important poder retardar l'edat d'inici del consum experimental i prevenir els riscos associats a aquest consum, i per això existeixen els programes de prevenció universal. Però en aquells casos en què les persones joves estan exposades a situacions de risc associades al consum, calen programes de prevenció selectiva i indicada que ofereixin accions educatives per minimitzar els factors de risc i potenciar els factors de protecció dels i de les adolescents, i evitar així els consums problemàtics. Els PPD-ASA s'emmarquen dins un nivell de prevenció selectiva i indicada.

Els PPD-ASA aborden el consum de drogues en joves no només des d'un punt de vista legal, sinó des d'una perspectiva de salut. També faciliten la responsabilitat de les persones menors, ja que s'ha comprovat que el pagament de la sanció econòmica sovint recau en mares, pares, tutor/es o representants legals de la persona infractora, que sovint no té recursos econòmics propis per motius d'edat.

Tanmateix, es tracten de programes que permeten fer un abordatge educatiu, possibilitant una exploració individualitzada del consum i d'altres factors de risc de les persones menors d'edat, i activen una derivació si escau a altres recursos específics. Les intervencions les dissenyen i les duem a terme des de l'Àrea de Joventut, Serveis Socials i la Policia Local. Aquestes es duen a terme des d'un model d'abordatge educatiu, considerant cada cas de forma individual i creant un pla de treball personal per tal d'iniciar un procés reflexiu orientat al canvi del comportament de risc.

Els PPD-ASA aborden el consum de drogues en joves no només des d'un punt de vista legal, sinó des d'una perspectiva de salut. També faciliten la responsabilitat de les persones menors

A més aquest any s'han realitzat sessions a les diferents aules de 3r i 4t d'ESO de l'Institut del municipi sobre consum responsable d'alcohol i cànnabis, amb l'objectiu de sensibilitzar de riscos i afavorir la reflexió crítica.

I també s'ha fet una xerrada per a famílies: Família, joves i drogues: Conèixer, comprendre i actuar, i una per a professionals, per tal de tenir més eines i treballar en una mateixa línia des dels diferents serveis.

XIX Edició de la Botineteja

Com des de fa 25 anys, el Club Excursionista de Caldes va organitzar la XXV edició de la Botineteja, activitat que té com a objectiu la neteja dels marges i dels boscos del municipi de Caldes de Malavella. TEXT > FRANCESC PRAT

Enguany, l'activitat es va celebrar el passat 6 de març, amb inici a la Rambla Rufí a l'alçada de l'espai firal. A les 9 h el Club Excursionista va iniciar la formació de les colles, la distribució de les tasques i el lliurament del material: guants i bosses d'escombraries. En total es van presentar una quarantena de voluntaris. Un cop finalitzada l'activitat es va fer un dinar per tots els participants .

Segons dades de l'empresa NORA, encarregada de gestionar els residus recollits pels voluntaris, es van retirar més de 1.100 kg de deixalles dels marges i boscos del municipi.

Des de la Colla Excursionista fan molt bon balanç de la jornada i agraeixen la participació a tots els assistents. Gràcies!

UN ANY DE RECOLLIDA PORTA A PORTA

A Caldes vam començar el servei de recollida porta a porta el 15 de març de 2021, ara fa poc més d'un any.

Es podria dir que d'un dia per l'altre, qui més qui menys, totes els veïns i veïnes de Caldes vam experimentar un canvi en els nostres costums quotidians: o bé perquè ja reciclàvem i només ens vam haver d'adaptar al nou sistema de lliurament dels residus, o bé perquè encara no reciclàvem, o ho fèiem poc, i vam descobrir i ens vam sorprendre amb l'espectacular descens que registraven les nostres bosses de rebuig.

En la celebració d'aquest primer any, reproduïm de nou a les xarxes l'episodi número 10 de la sèrie televisiva de "La Crònica del Porta a Porta", titulat justament "Una any més tard..."

En aquest episodi es reflecteix perfectament la substancial reducció de la fracció del rebuig que aconsegueixen els dos protagonistes de la crònica, la Termals i en Muralles, fins al punt, divertidament exagerat, que acaben oblidant on havien endreçat per darrera vegada el cubell que destinaven a aquesta fracció no reciclable.

En el mateix episodi, i seguint amb el mateix to d'humor, els protagonistes fan esment de l'ús extremadament residual que fan de l'àrea d'emergència...En el seu cas, tan residual..., que encara no l'havien hagut d'utilitzar mai.

EL RESULTAT FINAL DE TOTA AQUESTA FEINA HA ESTAT REBAIXAR UN 50% LES TONES DE RESIDUS LLENÇATS A L'ABOCADOR AL LLARG DE L'ANY: S'HA PASSAT DE 3.100 TONES L'ANY 2020 A 1.600 TONES L'ANY 2021.

Inspirats en aquesta situació representada a la crònica, observem com ha estat el primer any d'existència de les àrees d'emergència de Caldes, situades al costat de l'estació de tren i als veïnats residencials de Can Solà Gros, Malavella Park i Tourist Club, que també fan porta a porta:

D'entre les 2.400 llars sumades en aquests sectors, només 250 han estat advertides de l'ús excessiu de l'àrea d'emergència, per haver superat les 3 vegades per trimestre. Cal remarcar, a més a més, que la major part de llars avisades han respost positivament o bé incorporant-se al servei que els pertoca o bé presentant una instància al Consell Comarcal al·legant els motius que els impedeixen l'ús regular del servei porta a porta.

Aquesta bona evolució ens ha permès mantenir-nos en els bons nivells de reciclatge anunciats el primer mes; ja que entre tots els sectors del municipi assolim el 67% de residus reciclats, combinació dels que provenen del servei porta a porta (85%) i els que provenen de les àrees de reciclatge controlades (45%).

El resultat final de tota aquesta feina ha estat rebaixar un 50% les tones de residus llençats a l'abocador al llarg de l'any: s'ha passat de 3.100 tones l'any 2020 a 1.600 tones l'any 2021.

Finalment, cal esmentar la propera instal·lació de càmeres de seguretat a totes les àrees de contenidors del municipi , destinades a protegir els usuaris que en feu un bon ús i a reduir els abocaments i actes incívics que avui encara són massa habituals.

Encetem el 2022 amb bones perspectives de reciclatge i nous projectes per avançar al llarg de l'any.
Gràcies a tots!

El Gust de la Paraula 2022

El novembre passat vam reprendre El Gust de la Paraula, després de dos any sense celebrar-se. El vam dedicat a un producte divertit, assequible i polivalent: la galeta. Jaume Fàbrega, en el text redactat per a la ocasió, repassa tota la història d'aquest producte. El podeu llegir sencer al web www.elgustdelaparaula.caldesdemalavella.cat).
Unes galetes que vam associar als monòlegs, petites degustacions individuals l'altre pal de paller del festival. Amb al col·laboració de Ca la Romana i impartit per les especialistes del Petit Fornet, vam organitzar un taller de cuina per a joves en dues sessions.

El club de lectura de la biblioteca municipal vam comptar amb la presència del reconegut poeta Enric Casasses, escriptor guardonat amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. Vam comentar la seva obra de teatre "Monòleg del perdó" i la vam veure representada amb direcció d'Albert Mestres i interpretació de Blanca Garcia-Lladó i Berta Pipó. Després vam gaudir del sopar preparar la vermuteria La Gata Maula.
El dissabte al migdia, l'Eva González ens van explicar contes que bullien dins el calder de la Iaia Maria. Rondalles que van néixer a la vora del foc i que no és estrany que acabessin a l'escudella. Per rememorar-les, només calia remenar-la una mica.
A la tarda va arribar el tradicional concurs de cuina, aquesta vegada al balneari Prats. El jurat estava format per Joan Carles Buhigas, pastisser; Carme Castellano, cuinera del balneari Prats, i Aina Quintana, representant del mateix balneari.
Els premiats van ser: **Marc Aranda Fernández** (premi infantil) per les seves galetes de menta i xocolata; **Laia Marjanedas Serra** (premi juvenil) per les seves galetes de llimona; **Eva Ciurana de Palol** (premi local) i **Victòria Mulà Curós** (premi absolut) per les seves Moscovites. Si us interessa tastar les galetes guanyadores a la pàgina web que hem enllaçat anteriorment hi trobareu la recepta.
Després del concurs, Joan Carles Buhigas en va fer una masterclass i va preparar les galetes d'El Gust de la Paraula creades per l'ocasió, unes postres noves, úniques i molt originals.
En acabat, van actuar els xefs Camassec i Moixernó, amb el seu recital humorístic, que imita una carta de restaurant, format per 18 cançons del poemari de Ramon Sarga-

tal. Vam gaudir d'un divertit àpat de paraules.
L'animació de "La Senyoreta" (Mireia Peña) ens va acompanyar tota la tarda.
El diumenge, al balneari Vichy Catalan aquestes misterioses postres va veure la llum. Es tracta d'una galeta deliciosa, en forma de «G», que a partir d'ara és convertirà en la nostra senya d'identitat. Una galeta cruixent, amb el dolç de la xocolata, el punt amarg del cacau i el toc cítric de la pell de llima. Aquell mateix dia vam repetir la ruta d' El fill de l'italià de Rafel Nadal, amb una visita guiada que va acabar al mateix balneari. Mentre anàvem menjar les galetes amb una copa de cava, el grup de música Reflexes, format per Laura Pous, Guillem Bagudà i Joan Niell, ens va interpretar diverses cançons i una nova versió, relacionada amb el menjar, composada expressament per a la ocasió. Per acabar, al cinema es va projectar "Lunchbox", una pel·lícula que tracta d'amor, menjar, i amor pel menjar.
Des d'aquí agraïm la bona predisposició i generositat de tots els implicats.

Aprofitem l'avinentesa per encetar una petita conversa amb Joan Carles Buhigas a partir de la seva participació a El Gust de la Paraula 2022.

Vas ser una de les figures més destacades de la passada edició d'El Gust de la Paraula. Com va ser col·laborar amb el festival?

A mi m'agrada molt participar i col·laborar en totes les activitats, el meu problema és que em costa dir que no. M'agrada enginyar-me-les i pensar coses noves.

Què vas pensar quan et vam proposar fer una galeta dedicada a El Gust de la Paraula?

Per mi va ser un repte. Al primer moment penses: què puc fer? Però a mesura que hi vaig anant donant voltes vaig anar aclarint el concepte. Conec molt bé el món de la pastisseria. Jo aquí faig tot el que veieu, com ara el bombons. Els de ratafia o taronja de xocolata els faig sempre però cada any intento fer-ne un de nou.

Com se't va acudir la recepta per la galeta? Vas haver de fer moltes proves?

Sabia que seria pasta de te, el que no tenia clar era com fer la forma, que ha de ser productiva i fàcil de fer. El problema era amb la forma de la lletra G. Era més difícil que fer la forma d'una gota d'aigua, per exemple. Una G s'ha de fer primer el pal i no la rodona. Si les galetes normalment són rodones o quadrades és per alguna raó.

Aquesta galeta està a la venda a la seva pastisseria?

Va funcionar i a la gent li va agradar però de moment les faré només en exclusiva per a El Gust de la Paraula. Ara tinc massa feina, faig 35.000 galetes Vichy a l'any, més de 6000 ensaïmades en un any i mig, faig coques de ratafia, bombons, etc. No dono l'abast.

Parla'ns una mica de la teva trajectòria professional. Fa molts anys que et dediques a la pastisseria?

Jo vaig començar amb 16 anys acabats de fer. El meu pare, que era flequer, em va facturar a Saragossa perquè no em portava gaire bé. Allà és on hi havia l'única escola de

pastisseria a Espanya que era gratuïta. S'estudiava una cosa que es deia Formació Professional Accelerada, un curs de nou mesos. T'examinaves cada tres mesos i, si suspenies, marxaves. L'experiència, essent tan jove, va ser una mica dura. Els pares em pagaven la pensió i em donaven 100 pessetes per despeses. Vaig trobar feina a les tardes en una pastisseria. Així doncs, al matí estudiava i a la tarda treballava. Un dels mestres de l'escola era el cap de cuina de l'hotel Corona de Aragón on vaig començar a treballar quan vaig acabar els estudis, sabent que, si trobava feina per Girona, plegaria. En vaig trobar a can Gironès de Sant Feliu de Guíxols. Albert Gironès era professor de l'Escola de Pastisseria de Barcelona. Vaig substituir el seu fill que marxava a la mili. Era el més jove però l'únic que coneixia totes les branques de la pastisseria. Al cap de cinc anys l'encarregat es va posar malalt. En aquells temps, qui sabia fer lioneses ja havia ser oficial de primera o encarregat. En Gironès, que no se'n refiava gaire, em va demanar que en fes un quart de litre però jo en vaig fer un litre, que era el que preparàvem normalment. Va sortir tot bé i al cap de mig any vaig convertir-me en oficial de primera. Menys les compres portava tota la feina. Allà m'hi vaig quedar 22 anys. Quan ja estava casat i tenia les meves dues filles petites vaig començar

a buscar pastisseries que es traspassessin per tot Girona. La que em va fer més gràcia va ser la Vehí d'aquí Caldes perquè el local estava bé i l'altra pastisseria del poble tancava. Vaig buscar un gestor i vaig parlar amb la meva família, amb els meus germans sempre ens hem ajudat. M'hi vaig quedar un temps i quan van construir aquestes cases en vam arreglar una. Volia més obrador que botiga perquè m'agrada treballar bé. Ja hi portem 26 anys. És la millor decisió que he pres.

Hi ha projectes que has hagut de deixar pel camí?

Sí, al cap de tres anys d'estar a Caldes em va caure la bomba grossa. Em van venir a proposar participar al campionat del món de figures de xocolata que es feia a França. Et pagaven les depeses i, si guanyaves, el teu prestigi es multiplicava però els hi vaig a haver dir que no perquè el prestigi no paga factures. Era l'any que vaig reproduir Nostre Dame amb 40 quilos de xocolata. Un dia quan la tenia mig feta la vaig destruir i l'endemà vaig tornar a refer els plànols i la vaig tornar a fer. Com si fos un presagi del que va passar després. Hi havia dies que a les tres de la matinada encara hi estava afegint coses.
Vaig fer amistat amb en Paco Torreblanca que durant dos anys va ser el millor pastisser del món. El vaig conèixer a un curs a Sitges, on anava amb dos ajudants. Un s'havia fet mal i va demanar un voluntari que sabés català perquè els apunts eren en valencià i vaig sortir jo. Vam acabar essent amics. Més endavant buscava vuit pastisser per elaborar el pastís del casament del rei actual i m'ho va proposar. Tampoc ho vaig fer. També podria haver anat a Costa Rica o a portar la part de pastisseria dels hotels Melià a Cuba o a la República Dominicana però no he fet res de tot això perquè al meu món dos i dos sempre són quatre.

Doncs moltes gràcies i fins l'any que ve.
L'equip d' El Gust de la Paraula

Tornen la Fira Gegantera i la Fira de la Terra en format presencial

Després de l'aturada forçada per Covid19, Caldes de Malavella va celebrar la Fira Gegantera i la Fira de la Terra.

El relaxament de les mesures va permetre programar de nou la Fira Gegantera i la Fira de la Terra, en un mateix cap de setmana. Les dues cites, que se celebren a Caldes de Malavella tradicionalment al març, van tornar amb una programació molt semblant a les edicions d'abans de la pandèmia.

Durant la tercera edició de la Fira gegantera, sota l'eslògan "Travessant el territori camí a la fira" es van dur a terme xerrades, mostra de grups folklòrics, concerts, xaranga i activitats per a tota la família. A causa de les pluges persistents els actes van haver de traslladar-se a cobert i es van haver d'anul·lar algunes de les activitats programades, tot i això es van poder dur a terme la gran majoria. La Fira es va inaugurar amb una xocolatada i durant la tarda es va fer el teatre de titelles, les audicions i el sopar que va clausurar la fira, nomenat "Fot-li Suc de Bruc", amb acompanyament musical de la "Xaranga Ho Peta Street Band".

El cap de setmana va continuar actiu amb la Fira de la Terra on, durant tot el diumenge, es va disposar d'un mercat de productes d'artesania i alimentació i passejades amb ponis, entre d'altres. Ben d'hora a la Rambla d'en Rufí, es va dur a terme el Circuit Català Popular de Canicròs, així com una caminada popular solidària i un canicròs infantil. Al llarg del matí també va haver-hi exhibició d'entrenaments de cada nivell d'agility a càrrec de la gent del Club Esportiu Caní de la Selva. També es va fer la tradicional Benedicció dels animals així com la ja tradicional passarel·la Adopta'm: una desfilada de gossos en adopció de les protectores i associacions participants. A més es va fer una exhibició sobre com els gossos policia detecten substàncies estupefaents. La jornada matinera va acabar amb una degustació de cerveses. A la tarda va haver-hi un taller infantil, una xerrada sobre els sentits i la comunicació dels arbres i un espectacle d'animació a càrrec de Jaume Barri.

Les dues cites, que se celebren a Caldes de Malavella tradicionalment al març, van tornar amb una programació molt semblant a les edicions d'abans de la pandèmia.

Ruta del Vescomptat de Cabrera

El municipi de Caldes està situat en un indret estratègic de comunicacions, per això, el rastre de totes les civilitzacions que han habitat el nostre país és present a la vila. El que ha atret a totes aquests civilitzacions per a assentar-s'hi han estat les propietats curatives de les aigües de Caldes de Malavella, riques en fòsfor i sals minerals, esdevenint el factor determinant per cridar l'atenció al voltant de l'antic Aquae Calidae, i el reclam en la recerca de tractaments termals.

"Vine a descobrir el Castell de Caldes a través de la ruta militar del Vescomptat de Cabrera" és un projecte comarcal per a donar valor turístic al patrimoni cultural al voltant del Vescomptat de Cabrera a través de tres rutes, la religiosa, la comercial i la militar, on hi apareix Caldes de Malavella amb els castells de defensa.

El Centre d'Interpretació del Vescomtat de Cabrera, ubicat al castell de Montsoriu, és un bon inici de la ruta militar, amb una xarxa de castells i cases fortes que assegurava la defensa i el control del territori de la nissaga. Entre els quinze punts de la ruta, hi trobareu castells com el d'Anglès, el d'Hostalric, el de Caldes de Malavella i els de Sant Joan de Blanes i de Lloret de Mar.
La ruta religiosa recorre esglésies, ermites i monestirs de diferents ordes, el més important dels quals va ser el monestir benedictí de Sant Salvador de Breda, fundat pels vescomtes Ermessenda de Montsoriu i Guerau de Cabrera el 1038. La vila emmurallada d'Hostalric, que es va consolidar com a capital vescomtal i va centralitzar bona part de l'alta administració dels Cabrera, és el punt de partida de la ruta administrativa.

La ruta comercial s'inicia al Palau Vescomtal de Blanes i ressegueix les principals vies de comunicació que connectaven els diferents mercats i les rutes marítimes amb tot el Mediterrani. Aquests itineraris temàtics es complementen amb la ruta Descobreix el vescomtat a partir del centre d'interpretació ubicat al Museu Etnològic del Montseny, a Arbúcies, que exposa un dels fons més importants dels segles XIV-XVI del país.

El projecte de salut comunitària "Caldes Actiu" prepara el seu primer procés de participació ciutadana

TEXT > **INTEGRANTS DEL GRUP MOTOR CALDES ACTIU**

El projecte Caldes Actiu va néixer el març de 2021 en una taula de convivència de Caldes de Malavella, amb l'objectiu de millorar el benestar i promocionar la salut de la comunitat, planificant accions encaminades a millorar la salut comunitària del municipi aprofitant tots els recursos i actius de què disposa.

El grup de treball de Caldes Actiu està format per tècniques de Serveis Socials, Salut, Joventut, Promoció Econòmica, Educació, tècnics/ques comunitaris/es del Consell Comarcal de La Selva i del programa Benestar i Comunitat de Dipsalut i regidores del municipi.

El projecte parteix d'un concepte de promoció de la salut molt ampli, que va encaminat a modificar totes aquelles condicions socials, ambientals i econòmiques que poden millorar i tenir un impacte en la salut pública i individual. Es tracta d'un procés que posa l'eix en les persones i el control de la seva pròpia salut.

A partir d'un treball previ d'anàlisi de la realitat del municipi, s'ha prioritzat començar a treballar amb el col·lectiu de gent gran. Actualment, s'està dissenyant el procés de participació ciutadana que té com a finalitat identificar necessitats, recursos i fortaleses del municipi pel que fa a la salut comunitària i dur a terme les accions que se'n derivin.

Es demana la participació de persones més grans de 65 anys i persones que formen part del seu entorn més proper, per elaborar accions conjuntament i assolir els objectius plantejats, el proper dia 19 de maig de 2022 de 15:30 a 17:30h a la Sala Annexa de la Casa Rosa.

Esperem que el projecte Caldes actiu us engresqui i si voleu més informació del projecte podeu contactar al correu caldesactiu@caldesdemalavella.net i al telèfon 972 47 04 04.

Dies de festa

TEXT > **XÈNIA SANCHO ESPIGULÉ**

Durant aquests dies hem viscut en un ambient de diversió i disbauxa tot celebrant el Carnaval, una de les festivitats populars més antigues que encara avui conservem. El Carnaval és l'evolució d'algunes festes gregues i romanes com les **Bacanals** dedicades al culte del Déu Dionís. Posteriorment, el cristianisme utilitzaria la paraula "carnaval" per referir-se als tres o quatre dies precedents a la Quaresma. Durant els dies de carnaval l'Església era tolerant amb els excessos, ja que aquesta era la manera de preparar la població per les estrictes restriccions que implicava la Quaresma, com la prohibició de menjar carn, els dejunis i la dura penitència.

Jan Miel fou un artista de Flandes que desenvolupà la seva carrera artística a Roma entre 1636 i 1658. Les seves obres eren de petit format i mostraven la quotidianitat de les persones humils de la ciutat de Roma. Aquest va ser un motiu treballat per diversos artistes d'origen flamenc instal·lats a Roma, que s'anomenaven els *Bamboccianti*. A Jan Miel l'interessaven, sobretot, les escenes anecdòtiques que observava i per això es va fixar en els carnavals de Roma, essent l'artista que més els va representar. *El Carnaval a Roma* és la pintura més rellevant d'entre les que Jan Miel va dedicar als carnavals de Roma i és que Felip V la va comprar pel seu Palau Reial de La Granja de San Ildefonso, a Segòvia. *El Carnaval a Roma* és un oli sobre tela fet amb la tècnica del pastel, de petites dimensions i creat l'any 1653. Actualment, es pot veure al Museu del Prado de Madrid.

En aquesta escena hi ha tres grups de personatges. El primer, a la part inferior esquerra, està format per tres personatges vestits tal com la Guàrdia Suïssa, els escortes personals del Papa de Roma, indicant així que l'escena transcorre en aquesta ciutat. A més, pels moviments d'aquests tres personatges podem identificar que van beguts. El segon grup són vuit personatges dalt d'un carro mogut per bous, la carrossa. Aquests porten tots una màscara que els tapa la cara. Alguns miren a l'espectador i d'altres miren els tres personatges del primer grup. Finalment, dos personatges muntats en mula s'aproximen a l'escena des de la part dreta de la pintura. Van vestits amb la indumentària característica del Doctor i Pulcinella, dos personatges de la *Commedia dell'Arte*.

Aquesta escena és molt semblant a les que veiem a casa nostra per Carnaval. Les úniques diferències són que actualment ja no utilitzem mules per moure les nostres carrosses i els personatges i oficis que utilitzem de referents a l'hora de disfressar-nos han canviat. Per la resta, la catarsi generalitzada continua sent el que mou aquesta festa tan antiga i és que els humans no hem canviat tan al llarg del temps, oi?

JAN MIEL
"El Carnaval a Roma" (1653), oli sobre tela, 68x50 cm.

Arranjaments florals artesans, amb gran qualitat de flors fresques

Pom de Flors

· FLORISTERIA DES DE 1990 ·

Carrer de Vall-Llobera, 33
17455 Caldes de Malavella
Tel. 972 470 270

www.pomdeflors.com

#pomdeflors

El dia que Frank Sinatra va passejar-se per Caldes

No és cap conya. Aquest article no és una ficció, ni una fantasia. Frank Sinatra, la Veu, el més gran cantant melòdic que ha conegut la història, va passar unes hores pel poble de Caldes de Malavella en mig d'un furibund atac de banyes.

TEXT > **MATEU CIURANA**

Va ser a mitjans del mes de maig de mil nou-cents cinquanta. Aquella setmana als cinemes espanyols es projectava el NO-DO, edició número 387-A en la que hi sortia el cantant més famós de tots els temps baixant de l'avió a l'aeroport El Prat i declarant als periodistes que s'havia pres uns dies de descans i aprofitava per a venir a saludar a la seva amiga Ava Gardner que estava a la Costa Brava rodant la pel·lícula *"Pandora y el Holandés Errante" (Pandora and the Flying Dutchman)*, encara que en aquell moment la premsa d'aquí la titulés com "Pandora y el Holandés Volador". És una història prou coneguda que forma part de les llegendes fundacionals del turisme a la Costa Brava que està sobradament documentada a les hemeroteques i que forma part dels records de la gent que ho va viure.

En poques paraules, la cosa va anar així: La guapíssima Ava Gardner va venir a la Costa Brava per a rodar aquella pel·lícula en la qual compartia cartell amb James Mason i amb un torero-actor català que es deia Mario Cabré. El bo d'en Cabré va caure rendit als encants de l'estrella nord-americana i es veu que ella li va fer un cas relatiu, però la duríssima censura franquista que tenia cura de la moral pública va voler passar per alt aquell *"affaire"* per considerar que el mínim que podia fer una fresca artista estrangera era caure rendida davant d'un "macho-torero hispànic". I la premsa internacional també va sucar-hi pa. No n'hi havia per a tant, segur, el cas és que el xicot de la Gardner era un italià gelós, anomenat Francis A. Sinatra que quan va llegir a la revista Variety que la seva estimada li posava les banyes amb un torero a la llunyana costa mediterrània, no solament va muntar en còlera, sinó que va pujar a un avió i va volar cap a Barcelona disposat a no deixar-se posar les banyes per un matador.

Tothom sap que Sinatra va aterrar a Barcelona i tothom sap que va arribar a la Gavina de S'Agaró on es va trobar amb l'estrella de la Metro. El que no haureu vist escrit enlloc fins ara és que entre una cosa i l'altra va passar per Caldes i el seu pas no va ser pas discret.

Sinatra, un acompanyant i algunes maletes van baixar a l'estació de Caldes on van arribar en un exprés i allà mateix, a l'estació, un Sinatra nerviós i emprenyat ja va muntar el primer show davant l'evidència que ningú dels presents sabia parlar en anglès i ell desconeixia l'espanyol. Me l'imagino amb un exemplar re-

AQUAE CALIDAE / CALDENCS PEL MÓN

Frank Sinatra va passar per Caldes de Malavella quan, al 1950, va viatjar a la Costa Brava per reunir-se amb la seva xicota: Ava Gardner, que estava rodant a la Costa Brava.

bregat de la revista Variety a la mà amb una foto de la seva estimada Ava Gardner en actitud tendra amb el torero. Me l'imagino intentant fer-se entendre i demanant que com es feia per arribar fins on era el rodatge. De fet, Tossa, principal localització del film, queda molt a prop, tampoc queda lluny l'Hostal de la Gavina on se suposa que s'allotjava ella i, per tant, no anava pas mal encaminat baixant a l'estació de Caldes de Malavella. Però hi havia un problema amb l'idioma i Sinatra perdia els estreps fàcilment. Vull consignar que les meves dues fonts es contradiuen en el nom del taxista que va portar al famosíssim cantant des de Caldes a la Costa Brava, i ells no ho poden aclarir perquè ja fa anys que no són entre nosaltres.

Començo per la meva a font directa. Fa molts anys, en un programa que jo presentava a Radiocadena a Girona, el taxista Salvador Balliu, pare de l'actual alcalde, em va explicar no solament que va ser ell qui va fer el servei sinó que Sinatra li va mostrar la famosíssima i valuosa joia que portava per a demanar Ava en matrimoni. No necessàriament ha de ser contradictori el fet que una altra font em parléss del taxista Pitu Verdaguer, baixant a l'artista de l'estació i anant a repostar gasolina amb ell a aquell sortidor tan característic que hi havia davant de Can Tauler. Es recorda a Sinatra, neguitós intentant fer-se entendre davant de la popular botiga Caldenca on ara hi ha el Condis.

L'explicació final pot aclarir-se una mica amb l'entrada a l'anècdota d'un altre Balliu.
Pere Balliu, pare del taxista que em va explicar la història, de jove havia anat a fer fortuna a Austràlia i, per tant, parlava anglès fluidament i era cridat per a fer tasques de traducció en una època en què pràcticament ningú no entenia l'anglès. Puc imaginar-me la sorpresa de l'home quan va ser requerit per a fer d'intèrpret, trobant-se cara a cara amb el famosíssim croner americà, que, per acabar-ho d'adobar, estava fet una fera. No prenc partit per cap de les dues versions, però no seria res estrany que haguessin intervingut en l'anècdota tots dos taxistes de Caldes. Podria suposar que Balliu el va encaminar perquè el taxi del seu fill el portés fins al seu destí que va ser La Gavina de S'Agaró. Diu la llegenda i en parla la premsa de l'època, que el cantant portava una joia amb maragdes, per tant, del mateix color que els ulls d'Ava, valorada en 10.000 $.

Aquí la llegenda es torna a dividir en dues versions, entre els que diuen que Sinatra es va agenollar davant de la Gardner, li va oferir la joia i li va demanar matrimoni i els que diuen que l'arribada del cantant va comportar una esbroncada de gelosia de les que fan època. Jo m'inclino a creure que les dues versions no són excloents, coneixent el temperament explosiu que tant un com l'altre tenien.

Sempre he dit que Caldes de Malavella, potser no és al centre del món, però segur que és al camí que hi porta.

Entrevista a Andreu Riera Campeny

Des de fa poques setmanes a Caldes tenim un nou doctor en física. L'Andreu Riera Campeny va defensar la seva tesi doctoral a la Universitat Autònoma de de Barcelona i va sortir de l'acte doctorat Cum Laude.

P: Des de petit et volies dedicar a la física?

R: Des de petit la ciència sempre m'ha cridat l'atenció. En particular, agafar un problema aparentment complicat, dividir-lo en trossets senzills, i entendre el paper que juga cada una de les parts i com aquestes interaccionen. Amb setze anys, però, no sabia ni tan sols que et podies dedicar a la física a nivell professional, i la meva idea era estudiar medicina. A segon de Batxillerat vaig fer la meva primera classe de física, i em va apassionar. Va ser llavors que vaig decidir a què em volia dedicar i, poc després, vaig començar la carrera de física a la Universitat Autònoma de Barcelona.

P: I després? Cap a la ciutat Tirolesa d'Innsbruck?

R: Si. Però amb algunes anades i tornades. Després de la carrera vaig estudiar el màster a Innsbruck, al Tirol. Allà hi ha molta tradició de recerca en física quàntica teòrica, que és la meva especialitat. Després d'això vaig tornar a la Universitat Autònoma de Barcelona, d'on he obtingut el doctorat fa poc. Abans d'acabar el doctorat, vaig rebre una oferta per seguir investigant, ara com a PostDoc, altre cop a Innsbruck, a l'institut d'òptica quàntica i informació quàntica (IQOQI) de la acadèmia austríaca de ciències, i sóc aquí des de llavors.

P: Se'ns fa difícil als que no som del ram entendre que estudia la física quàntica.

R: La física quàntica és la teoria que descriu com es comporta el món a escala nanoscòpica, es a dir, a l'escala dels àtoms i les partícules subatòmiques. Fins a principis del segle XX, es pensava que les lleis de la física que governen el comportament de la matèria eren la mateixa a totes les escales, des dels àtoms més petits a les galàxies més grosses. Llavors, hi va haver una autèntica revolució a la física, i es va descobrir que les lleis que governen el comportament de la matèria a l'escala nanoscòpica és molt diferent. Aquestes nova física,

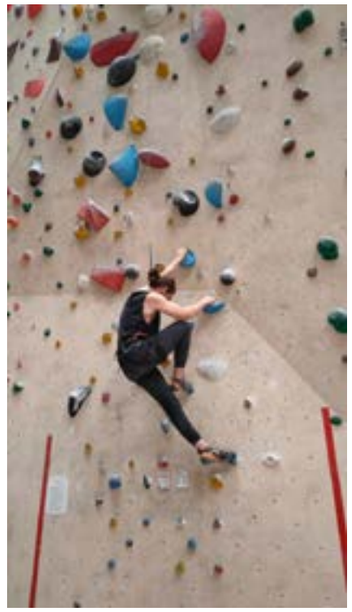

la física quàntica, prediu comportaments molt estranys als que no estem acostumats en la nostra vida diària: les partícules es comporten com a ones, les ones es comporten com partícules, i els objectes poden estar a més d'un lloc a la vegada.
La recerca que estem fent a Innsbruck s'encarrega d'investigar la transició entre el món quàntic i el clàssic, un problema que porta gairebé 100 anys sense resposta, i que han investigat científics tan coneguts com Albert Einstein o Erwin Schrödinger. De fet, aquesta va ser la pregunta que va motivar el famós experiment (mental) del gat de Schrödinger: un gat quàntic que està viu i mort alhora.

P: Això ens obre la porta de camins extraordinaris.

R: I tant! Entendre la física quàntica no només és interessant a nivell teòric. Invents tan quotidians com el làser o les llums LED només es poden entendre des del punt de vista de la teoria quàntica. Actualment, molts esforços es dediquen a estudiar el processament d'informació quàntica amb l'objectiu de construir un ordinador quàntic. Un ordinador quàntic substitueix els càlculs amb bits, que només poden ser zeros o uns, per q-bits (o bits quàntics) que poden ser uns i zeros a la vegada! Aquest ordinador quàntic té el potencial de resoldre problemes que un ordinador usual tardaria milers d'anys a resoldre exponencialment més ràpid.

P: T'agrada molt la muntanya i l'escalada, ets al lloc ideal.

R: Si, Innsbruck és la capital del Tirol, però també es coneix com la capital dels Alps. Es troba a tocar de moltes serralades muntanyoses i llacs de muntanya. Aquí els esports de muntanya (escalada, BTT, esquí, ...) es viuen molt intensament. A més Innsbruck ha acollit els Jocs Olímpics d'hivern en diverses ocasions.

P: Des d'aquest racó d'Àustria es sent a parlar de Catalunya?

Des de petit la ciència sempre m'ha cridat l'atenció. En particular, agafar un problema aparentment complicat, dividir-lo en trossets senzills, i entendre el paper que juga cada una de les parts i com aquestes interaccionen.

Dins del meu equip de treball sí, ja que tinc la sort de treballar amb altre gent vinguda de Catalunya, i això sempre ajuda a sentir-te a prop de casa.
Avui hem conegut una mica més què hi fa un caldenc en aquell indret de centre Europa.

Biblaquae

TEXT> MARTÍ BOSCH I FARRERÓ

AFORISMES:

*En aquesta entrega i aprofitant l'avinentesa de que celebrem l'any **FUSTER**, us oferim alguns aforismes del mestre de Sueca. Val a dir que els seus pensament sobre l'amor són com a mínim desenganyats o irònics i sovint voregen el cinisme.*

Joan FUSTER:

Un amor sense decepcions no seria amor; seria, què en sé jo? Confitura o música de Bach.
Fer l'amor no soluciona res, però ajuda a passar el temps.
L'amor ens permet de ser imbècils impunement.

Aprofitem per esmentar-ne d'altres autors que també estan en aquesta ona.

L'amor? En principi grans paraules, després parauletes i finalment paraulotes. Edouard PAILLERON.
Quan la passió entra per la porta principal, el seny s'escapa per la porta de darrera. Thomas FULLER.
Què és l'amor ? Un accés de febre que acaba amb un badall. Mme. Du DEFFAND.

REFRANYS:

Vinculats als quefers del camp i els mesos de l'any.

Si voleu ceba de diner, cal plantar-la al gener.
No hi cap bon ametller que no hagi florit al gener.
Al gener, els ous a cap diner.

---

*Aquesta vegada us proposem una petita incursió en un autor que podem considerar com un clàssic del segle XX: **Stefan ZWEIG**. NASCUT A Viena (Àustria) i mort a Petrópolis (Brasil) on es va suïcidar juntament amb la seva muller.*

Es tracta d'una de les entrades del llibre **VIATGES** en l'edició de l'editorial **UNIVERS** del grup ENCICLOPÈDIA i traduït per l'**Oriol GIL SANCHIS.**

ARLE

Es pot dir que Arle és una ciutat francament provinciana, petita, intransitable, feta de carrers estrets i desnivellats, d'una netedat no gens desmesurada: és d'aquelles coses que de lluny, del tren estant, fan tant de goig – una joguina bufona i acolorida-, però de seguida perden tota la gràcia en veure-les de prop. Econòmicament també és una ciutat irrellevant: la volgueren deixar de banda quan la xarxa ferroviària s'estengué per la Provença, però s'hi va ficar pel mig un grapat de poetes francesos que n'aconseguiren la connexió, a fi de reivindicar la vàlua dels immensos tresor històrics que s'apleguen en aquesta petita ciutat. I Frederic Mistral, el gloriós desvetllador de la poesia provençal, que avui torna a ésser tan anomenat d'ençà de la concessió del premi Nobel, hi ha fundat amb el seu propi esforç un museu nacional, el Museon Arlaten, que en certa mesura vol esdevenir un focus d'irradiació de la cultura provençal. Però majorment els poetes han servit la petita ciutat cantant les lloances de les seves dones: Mistral, Daudet i el compositor Bizet han proclamat al món l'encís de les arlatenques. I no menys que en els temps gloriosos d'Arelate, avui la ciutat d'Arle és coneguda arreu del món.

Com dèiem: carrerons estrets i bruts. Però de sobte se'ns obre una amplíssima plaça i un enorme edifici ens captiva l'esguard. L'amfiteatre romà, gairebé el més gran de l'antiga Gà·lia, que allotjà trenta mil espectadors, ostenta una immensa rotllana de riquíssimes façanes i esponerosa ornamentació. Els seus murs –com ens ho mostra un gravat medieval- albergaren sencera la ciutat d'Arle: tan grandioses en són les dimensions. No fou fins el 1825 que hom comença, per mor del valor artístic, a enderrocar-hi les casetes, que sovint eren fetes de les velles pedres romanes, per reconstruir-hi de cap i de nou les antigues arenes (tal com a la veïna Aurenja el teatre romà ha estat transformat en una moderna arena). Encara avui compleix la seva històrica funció – els diumenges d'estiu hi tenen lloc regularment curses de bous-, però les festes d'avui no són sinó un humil succedani de la pompa que s'hi degué aplegar en l'antigor, vista la sumptuositat de la construcció. Val a dir que Arle fou al segle segon, sota l'emperador Constantí –nascut a la ciutat- i els seus successors, una de les capitals d'aquell Imperi romà que s'estengué per tota Europa. Però alhora, com a seu d'arquebisbat, també fou un focus d'irradiació de l'església catòlica, que igualment hi ha deixat valuosos monuments. No fou fins passades les invasions bàrbares que en començà la decadència, fugisserament interrompuda per breus temporades de prosperitat, com la que ocasionà la coronació de Carles quint, que s'autoanomenà rei d'Arle. De mica en mica anà caient en l'oblit, fins que el poeta n'ha reviscolat el nom, per no dir la ciutat mateixa.

De la prosperitat romana en resta també, sobretot, el teatre, del qual malauradament tan sols ens han pervingut alguns vestigis. Els tresors més preciosos en foren alienats, en primer lloc la cèlebre Venus d'Arle, que fou regalada a Lluís XIV l'any 1683 i que avui és una de les escultures més valuoses del Louvre. El Museu Lapidari aplegà troballes escadusseres, però tan sols obre les portes als arqueòlegs especialitzats.

No menys significatives són, tanmateix, les donacions de què el pontificat feu mercè a la ciutat als segles XIII i XIV. En honor de sant Tròfim, missioner grec que, segons la llegenda, fou tramès pel mateix Pere a evangelitzar les Gàl·lies, hi fou bastida una església amb un claustre de magnifica decoració escultòrica.

SÜSSBRICH, ROLF (2010)
Antiga Catedral de Sant-Tròfim d'Arles de nit a Arle (France)

Aquí la llegenda encara va embolicant la troca amb una altra casa de Déu bastida pel mateix Tròfim al mateix indret d'aquesta església, però aquella en honor de la mare de Déu: la primera, a més a més, a ésser-li erigida en vida d'ella. És una de les més boniques catedrals romàniques de la Provença: esplèndida sobretot la portalada, que arquitectònicament tan sols és comparable a l'església de Sant Gèli. Una petita graonada puja cap al claustre, que amb els amplis capitells sota les voltes de les fredes galeries infon una rara sensació de respecte.

Però l'indret que feu de la ciutat d'Arle una de les més famoses del món són els Aliscamps, els camp elisis: l'antiga necròpoli del món cristià. Tròfim hi fou originàriament sepultat, i aviat s'estengué la llegenda dels molts miracles que obrava una terra tan ben consagrada que, per la gràcia del mer contacte amb el cos del difunt, el protegia especialment de tota influència diabòlica. No trigà, doncs, a estendre's per tot l'occident cristià el deure devot de procurar als morts estimats una bona sepultura als Aliscamps. N'hi havia prou d'avarar el fèretre Roine avall, sense acompanyant, tan sols amb la suma pecuniària adjunta, perquè el difunt fos menat vers la devota destinació. Prínceps, ducs, bisbes i rics mercaders s'hi feien soterrar: les tombes s'hi comptaven per milers. A la Divina Comèdia, el Dant pensà en aquesta necròpoli, tant com hi pensà l'Ariosto. Fins que la taumatúrgica despulla del sant fou transferida a Marsella i els Aliscamps perderen tota l'antiga celebritat. Avui no són sinó un estret passatge entre grans salzes, flanquejat a banda i banda per senzilles tombes de pedra obertes els sarcòfags més valuosos, sobretot els de sang blava, foren molt ben venuts pels arlatencs dels segle dissetè; uns quants vaixells que Carles novè feu carregar de valuosos sarcòfags naufragaren Roine avall, i allò que en restà es troba avui al museu Barberini de Roma. Tan sols hi queda una petita i humil capella.

El dilatat període entre aquell passat gloriós i el present pretén cobrir-lo el Museon Arlaten fundat per Frederic Mistral. Conté quadros, artesania i indumentària de l'autèntica Provença medieval, relíquies nacionals com el bressol de Mistral, i molta menuderia bufona. Però per cap monument no es basqueja tant el foraster – si no és que s'estima més les velles pedres que la vida al carrer- com per les proverbialment boniques arlatenques. Però això li pot ben costar un petit desengany. Perquè la moda parisenca, o més aviat els basars econòmics de province, gairebé han arraconat la indumentària nacional; de tant en tant, prou que hom pot veure una d'aquelles altes figures del tipus clàssic, lleument atenuat pel tipus mediterrani, però no li queda altre remei que empipar-se un xic amb els poetes per mor de les expectatives no del tot satisfetes. Val a dir que hauria calgut comptar amb aquesta petita exageració: si les arlatenques fossin de debò les dones més boniques d'arreu del món, un hom no seria avui hoste solitari d'aquesta ciutat, ans pelegrí enmig d'una immensa corrua de visitants encuriosits.

STEFAN ZWEIG

Es curiós constatar avui que la visió d'ARLE -porta d'entrada a la Camarga des de l'est- que ens dona l'autor en el primer paràgraf no sembla correspondre's a la població actual. Avui Arle forma part del quadriumvirat de poblacions d'Occitània juntament amb Avinyó (al capdavant), Aurenja (forma occitana d'Orange) i Ais de Provença que fan part de les ciutats més actives culturalment de França, especialment a l'estiu. Sembla evident que si bé Zweig va veure una població adormida, ara no seria aquest el cas doncs ARLE és la seu de l'Escola nacional de fotografia i lloc d'acollida a les Rencontres d'Arles de fotografia. A més compta amb un Museu Van Gogh resultat de l'estada d'aquest artista a la població.

Enamorament

L'enamorament és un engany? Una mitja estafa? Tot va en funció del futur. De la nostra capacitat d'estimar i superar problemes, formació i personalitat i, també, de la capacitat de la nostra parella.

TEXT> **JOSEP RIERA**

Si algú veu un/a noi/a que a primer cop de vista li agrada i hi té simpatia, fàcilment es pensa amb aquella persona. Sobretot si s'hi nota una correspondència de sentiment. Si hi ha la intriga del dubte (per exemple)... "m'ha mirat d'una manera!... L'he trobat casualment aquí?... O potser m'esperava com aquell que passava per aquí?... Això que m'ha dit que tant m'ha agradat, ho diu habitualment?... O bé realment demostra un sentiment vers mi?... Jo penso que el que m'ha dit avui potser que no vulgui dir res, però crec que si no li agradés, potser no ho hauria dit..." Això només és el començament, però té un poder d'atracció molt profund.

Quan dos s'enamoren no hi ha cap esforç, ans al contrari. És un sentiment agradable i hi ha un goig, un plaer... L'esforç ve després per adaptar-s'hi i aprendre a tolerar el que té l'altre que a mi no m'agrada. Quelcom que no s'havia previst perquè no ens n'havíem adonat.

Vegem què passa!

Com a parella tenim a casa una persona amb tota la seva humanitat i, com a conseqüència, amb totes les seves debilitats. No és com ens l'imaginàvem quan estàvem enamorats de bon començament. Llavors la vàrem idealitzar, mitificar, a través de propietats que li vèiem. Només ens adonàvem de les agradables i quan pensàvem en ell/a, aquestes propietats les sublimàvem i ho trobàvem tot meravellós i, sovint, ens imaginàvem virtuts que no tenia. Suràvem per damunt d'un núvol i no tocàvem de peus a terra.

És clar que llavors només treballava el pensament i com que ens vèiem poca estona (tota la que podíem ens semblava poca) encara servia per recordar el que m'havia dit, l'efecte que li feia el que li havia dit jo i tornar-hi a pensar vint vegades més. Naturalment, això ens donava una imatge distorsionada de l'altre/a.

És important remarcar que no vivíem junts, ai las! Llavors és quan es comencen a veure les propietats de l'altre/a (fixeu-vos que no dic defectes) que no ens agraden i, fins i tot, ens molesten. Ens sorprenem d'adonar-nos que no és tal com havíem imaginat, o sigui, tal com nosaltres ens l'havíem fet. Imaginàvem un ésser perfecte d'acord, no amb la perfecció que sempre es subjectiva, sinó amb la perfecció feta al nostre gust i ganes, tal com volíem que fos. Després resulta que no era així i ens emportem una desil·lusió. Àdhuc quan anem descobrint les coses d'ell/a que no ens agraden. Encara en el fons i de vegades en el tracte, més o menys distanciat, li recriminem que no sigui com nosaltres ens l'havíem fet.

Doncs no! Tinguem en compte que a casa hi tenim com a parella, un ésser humà amb totes les debilitats i qualitats que puguin tenir qualsevol altre i amb totes les que puguem tenir nosaltres mateixos. No oblidem que ell/a també ens ha vist carregats de propietats agradables que no hem tingut mai i que també, naturalment, es decebrà de nosaltres. Amb això, però, no hi comptem, desgraciadament només pensem les coses tal com ens afecten i segons la nostra parcial visió.

Cal tocar de peus a terra. Hem d'entendre que amb la convivència descobrirem coses de l'altre/a que no ens agraden, però que hem de suportar-les, pensant que ell/a també n'aguanta de meves.

Tot això només es pot superar amb estimació, tolerància i, sobretot, amb comprensió.

Quan ens vàrem enamorar no estimàvem. Sentíem una força atractiva que, ben encarrilada, es transformarà amb amor. Si només volem que la parella faci el que jo vull i estigui per mi, sense correspondència per part meva, això no és amor. Així no sabrem estimar mai i ens anirem allunyant l'un de l'altre.

Com més madura sigui la persona acceptarà més fàcilment aquestes petites decepcions i aquesta tolerància donarà pas perquè l'enamorament sigui superat per l'estimació, sense necessitat que desaparegui, encara que potser es viu d'una manera diferent a com era al principi.

És fàcil, a partir d'una convivència feixuga, indiferent, sense estimació, enamorar-se d'una altra persona; i llavors que passa? Tornem a ser-hi. Quan a casa s'està amb pena amb la parella, el nou "amor" només té qualitats, igual que el primer enamorament i es fan comparacions amb el que es té a casa i... Renoi! Quina diferència. Sobretot si a casa es veuen els problemes i el malestar i, si amb el de fora, la vida és més fàcil. És clar que només es veuen poques estones i només per passar-ho bé. Això farà que es pensi més sovint amb la incomoditat que resulta viure amb la persona que es té a casa.

Si hi ha una separació i una nova convivència amb aquest nou personatge, es repeteix, habitualment, la mateixa història. El mal no estava amb la persona que es té a casa, sinó dintre d'un mateix.

Sovint, després d'una separació per un nou enamorament, és quan, en anar descobrint les coses que no ens agraden de la nova parella, i les incomoditats que puguin trobar amb la convivència, es pensa de nou amb la parella anterior (no oblidem que ara ja no s'hi conviu) i es contrasten els defectes de l'actual amb les virtuts que hi trobàvem amb l'anterior i que llavors no es veien: "Mira, la parella d'abans això no m'ho feia"; "La parella actual no té... això o allò... que tenia l'altre". Fàcilment es veuen més els defectes de la persona amb qui es conviu i les qualitats de qui teníem abans. Total: que moltes vegades es vol tornar enrere quan ja és massa tard. Sovint s'ha fet tant de mal a qui es va abandonar que, aquest ho supera i ja no vol saber-ne res més.

Cal tenir prou personalitat per pensar-s'ho bé abans de fer cap pas en fals. Cal tractar de veure la part bona del que vèiem com a defectes (sovint és quelcom que no ens agrada, no defectes) i tenir tolerància, paciència i comprensió i pensar que, malgrat tot, aquella persona que tenim a casa ens estima, tot i les seves debilitats i les nostres imperfeccions, que ens veurà a nosaltres. Cal aprendre a estimar i això només s'aconsegueix si tenim prou personalitat i maduresa (en molts casos caldrà desempegar-se de les faldilles i excés de proteccionisme d'algunes mares) i sapiguem no ser capriciosos. Sobretot això.

Tracanet al Vichy

Ben segur que la gran majoria dels amables lectors desconeixeu que és un tracanet. Per tant, hem de començar per aquí: un tracanet és una formació musical creada per realitzar actuacions esporàdiques (és a dir, sense pretensió de continuïtat) i que està formada per músics que pertanyen a altres formacions o que actuen per les seves. Resumint: el que, en termes col·loquials, en podríem dir quatre arreplegats (en el bon sentit de la paraula). Feta l'explicació, ara ja puc començar el relat que em va venir al cap quan, en la darrera reunió del Consell de Redacció de la revista, en Dani Sancho va suggerir dedicar un article al periodista recentment desaparegut, Jordi Soler, que havia treballat de grum al Vichy en l'època de referència.

TEXT > **ANTONI MAS**

Quan jo tenia uns setze o disset anys (tampoc hem de mirar tant prim), estava estudiant la carrera de piano al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. El meu mestre, que era molt primmirat, em tenia absolutament prohibit interpretar música que no fos clàssica, al·legant que podria adquirir vicis (naturalment es referia a males pràctiques en la interpretació musical). Com que jo tenia ganes de començar a fer de músic i, d'altra banda, necessitava guanyar alguna pela, heus aquí que em vaig posar a tocar la bateria a l'orquestra JADRIS. D'aquesta manera podia complir els meus desitjos, sense contrariar el mestre.

En aquestes estàvem quan es va presentar el senyor Dalmau (que feia de mestre a l'escola de Caldes i de pianista al Vichy) per proposar-me formar part d'un tracanet per amenitzar alguna de les festes que s'organitzaven amb la finalitat d'entretenir els clients del balneari. Jo vaig acceptar sense pensar-m'ho dues vegades i al cap de pocs dies ja em disposava a debutar, juntament amb en Jofre, que era el violinista, en Brugada, que tocava el contrabaix i el mateix senyor Dalmau com a pianista.

El més curiós de tot eren els preàmbuls de les actuacions, ja que el senyor Dalmau, que mirava força la pela (algunes males llengües afirmen que en excés), per estalviar-se un mitjà de transport més car llogava el carro i el burro d'en Titrus per traginar els instruments. No cal dir que l'aparició dels músics acompanyats d'aquell vehicle tan característic, causava gran impressió entre els estiuejants que freqüentaven la terrassa del Vichy.

Com que l'estatus del senyor Dalmau i les limitacions de mobilitat d'en Jofre no els permetien participar en l'operació de descàrrega, heus aquí que en Brugada i un servidor, érem els encarregats de dur-la a terme. Jo, segurament per inconsciència juvenil, no donava cap importància al fet; però, en Brugada, s'emprenyava com una mona. "Atanción le dite muà", em deia de tant en tant, amb una mena de francès macarrònic. "Què vols dir amb això?" que li preguntava jo. I ell m'aclaria. "Vull dir que no t'encantis mirant les cuixes de les estrangeres, que encara t'agafaràs els dits amb alguna de les caixes. I t'ho dic en francès perquè aquests forasters s'adonin que, encara que anem a tocar amb un burro, nosaltres no ho som.

Si situem l'acció en el Caldes de les primeres turistes en pantalons curts i considerem que, a aquella edat, la imaginació vola a la velocitat de la llum; potser sí que arribarem a la conclusió que el consell d'en Brugada tenia tot el sentit del món. Una altra cosa és que la seva demostració francòfona pogués evitar la comparació entre els rucs de quatre potes i els de dues.

INSTITUT DE CALDES DE MALAVELLA

Activitats per apropar l'Institut al poble

Som els alumnes de l'optativa de ràdio de 2n d'ESO i a l'inici de curs, vam escriure un article presentant el nou edifici i explicant quines eren les primeres impressions. Ara us volem explicar quines activitats fem al centre per tal d'apropar l'institut a la gent del poble.

A l'institut fem bastants activitats i sortides. A 2n d'ESO, que és el nostre curs, hem fet diverses sortides interessants, per exemple a l'octubre vam anar a fer una excursió d'Educació física i tutoria a Girona. Vam pujar a la muntanya de Sant Miquel, fent una ruta d'unes 2h , i en total vam fer uns 5,5 km.

Una altra sortida molt i molt esperada ha estat, l'esquiada! El dimecres dia 9 de febrer més de 100 alumnes del nostre institut vam anar a la Molina. Teníem diferents monitors per grups segons el nivell de 10 alumnes. Va fer molt bon dia i ens vam divertir molt!

També hem anat a visitar el Castell de Montsoriu (Arbúcies) per aprendre moltes coses sobre la vida de l'Edat Mitjana, i hem visitat el Museu dels Jueus a Girona i el barri vell de la ciutat.

Encara ens queden més sortides per fer d'aquí fins a finals de curs.

Els altres cursos també tenen programades excursions. Potser, la més especial, és la que fan els alumnes de 4t al mes de juny com a sortida de final d'etapa a Madrid.

A part de les sortides, fem activitats especials cada trimestre. Destaquem les activitats que fem la setmana de la ciència al mes de novembre, les activitats de Nadal, les que fem el dia de la dona el 8 de març i per Sant Jordi. Totes són interessants i serveixen per fer coses tots els cursos plegats.

També fem tallers i xerrades. Per exemple, a la setmana de la ciència, ens van fer uns tallers en els quals un científic va realitzar unes demostracions i experiments en directe.

Els mossos d'esquadra també venen a fer-nos xerrades sobre drogues, ús segur d'internet i altres temes que ens interessen.

Un altre tema important són els projectes que s'organitzen des del centre. Un dels projectes és la creació del comitè verd. El comitè verd està format per un grup de professors i alumnes voluntaris que intenten conscienciar a tota la comunitat educativa de la importància de reciclar correctament i fer un institut més sostenible.

Un altre projecte que compta també amb alumnat voluntari és el projecte d'ajuda entre iguals, que consisteix en que un grup d'alumnes de cada classe intenta cohesionar els alumnes i vetlla per solucionar qualsevol conflicte que pugui sorgir entre els nois i noies.

I, per acabar, destaquem l'ILEC, que és el projecte de centre en el qual tots participem. L'ILEC és una estona de lectura diària que tenim tots els cursos cada dia, projecte que vol inculcar en els alumnes el gust per la lectura.

I fins aquí el nostre escrit. Esperem que us hagi servit per conèixer una mica més i millor el dia a dia de l'institut de Caldes.

Alumnat de 2n d'ESO de l'Institut de Caldes de Malavella

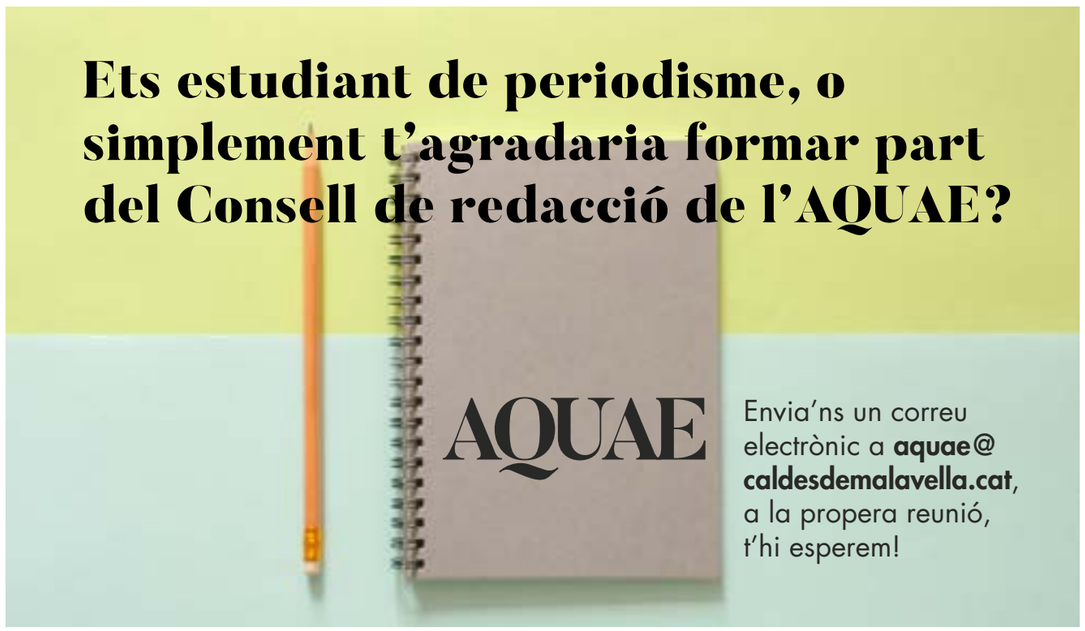

LLAR D'INFANTS MUNICIPAL "NINOTS"

Jugar és aprendre

"L'infant ha de gaudir plenament de jocs i recreacions, els quals han d'estar orientats a les finalitats que persegueix l'educació; la societat i les autoritats públiques s'esforçaran a promoure la satisfacció d'aquest dret."
Article 7 de la Declaració dels Drets de l'Infant.

El joc és l'eina principal d'aprenentatge dels infants (0-3 anys). Sorgeix de manera innata, no els hem d'ensenyar a jugar perquè jugar és la seva vida i és necessari per al seu desenvolupament. Jugar no vol dir passar el temps o entretenir-se, ells/es juguen perquè els fa feliços tot el procés que comporta el joc. Per tant, hem d'estar alerta quan observem que un infant no juga.
El joc ha de ser lliure, espontani, sense finalitats concretes i ha de provocar l'interès perquè el nen/a desenvolupi la seva imaginació, creativitat, iniciativa, exploració..., les seves capacitats. Investigant, explorant, equivocant-se, ... l'infant aprèn.
La funció de l'adult no és altra que acompanyar-los i analitzar quin material, espai i temps necessita cada infant per pensar, actuar, ser ells mateixos, és a dir, ser protagonistes de les seves accions

Tonucci "Els aprenentatges més importants de la vida es fan jugant"

EL JOC VARIA SEGONS L'ETAPA EVOLUTIVA

Durant el primer any de vida, el més important és la interacció que l'infant estableix amb l'adult , un exemple són els jocs de falda. Més endavant l'infant jugarà a explorar l'espai i els objectes, els agafarà, els colpejarà, els llençarà... els utilitzarà segons les seves propietats i funcions.
Al llarg dels dos primers anys el joc és fonamentalment individual , les interaccions amb els seus iguals, generalment, acostumen a ser conflictives: baralles, protestes, empentes per prendre's joguines... no és fins cap als tres anys quan es comença a veure el joc de petit grup on tenen un mateix interès i alhora complicitat, després apareixeran els rols i normes de joc.
Un moment molt significatiu del joc és quan es produeix el joc simbòlic o de ficció. L'infant representa accions reals o imaginàries, es transforma en un personatge, fa "com si...". També pot fer servir joguines (nines, cotxes, etc.) o qualsevol altre objecte, utilitzant-lo com "si fos...", transforma els objectes i /o representant-ne d'altres que no estan presents. A partir dels 2 anys podem observar jocs d'imitació de la vida real que posteriorment passarà a ser el joc simbòlic.
A la llar, el joc és el recurs fonamental per l'aprenentatge i el desenvolupament de les capacitats i habilitats dels infants. La nostra metodologia gira entorn de la vida quotidiana on el nen/a és lliure per actuar dins un entorn ric de propostes. Respectem el seu ritme evolutiu, els seus interessos i, alhora tenim cura de les seves necessitats. QUE SIGUIN FELIÇOS JUGANT.

ESCOLA SANT ESTEVE

X experimenta la ciència

El passat dimecres 9 de març, els i les alumnes de 4t de l'escola Sant Esteve van poder tornar a gaudir, un altre any, com a científics a la desena edició d'Experimenta la Ciència, organitzada pel Centre de Recursos Pedagògics de la comarca de La Selva amb la col·laboració de l'Ajuntament de Santa Coloma de Farners.

L'objectiu de la jornada era trobar-se amb diferents escoles, l'Institut de Santa Coloma i l'equip d'en Pep Duran mitjançant una fira per compartir coneixements científics, a partir d'experiments que havien preparat prèviament a l'aula.

El científic Dani Jiménez els va deixar bocabadats amb el seu gran espectacle on els protagonistes van ser el foc, l'escuma i el nitrogen. Estaven tan emocionats, que no gosaven tancar els ulls per no perdre'ns cap detall d'un viatge per la ciència a través dels científics i científiques més importants, on fins i tot, dos companys, en Mario i la Noa, van ser partícips d'una part de l'espectacle.

Va ser una jornada molt emotiva i interessant, s'ho van passar d'allò més bé tot vivint la importància de la ciència i aprenent moltes coses amb en Dani Jiménez i coneixent alumnes de l'institut i d'altres escoles de la nostra comarca.

ESPLAI SANT ESTEVE DE CALDES DE MALAVELLA

40 ANIVERSARI DE L'ASSOCIACIÓ DE LA TERCERA EDAT DE LA CASA ROSA AMB LA NOVA JUNTA

Després de dos anys sense poder-nos reunir per celebrar l'aniversari de l'associació per motius de la pandèmia del COVID, el 24 del mes d'abril ens hem pogut trobar per celebrar el 40 aniversari de l'associació.

Sense una nova junta no hauria estat possible la celebració de l'aniversari. Cal destacar el treball que ha hagut de realitzar el sr. Fernando Garcia per trobar persones disposades i compromeses a formar una nova junta i poder donar continuïtat a la tasca social que l'Associació de la tercera edat de la Casa Rosa dona a les persones grans de Caldes de Malavella.

La festa es va iniciar amb la celebració d'una missa en recordatori a tots els socis que ens van deixar l'últim any. A la missa ens van acompanyar el sr. Alcalde i dos regidors del consistori. Seguidament un autocar ens va traslladar al restaurant on van servir un dinar de festa. Els 60 socis que van assistir-hi també van poder gaudir de la companyia, per part de l'ajuntament de Caldes, de la sra. Gemma Alsina, regidora de l'àrea de polítiques del Benestar i pel sr. Sergi Mir de l'àrea de Governança. També ens va acompanyar la sra Maria Vidal, presidenta de l'associació de Gent Gran de l'Esplai la Caixa de Caldes. Als postres s'ens va homenatjar amb un gran pastís d'aniversari, aportació de l'ajuntament de Caldes La festa va finalitzar amb l'amenització de música i ball on tothom va poder ballar i gaudir de la bona música i en companyia.

Un dia que passarà a la història amb un bon record per aquest casal i els seus socis que fa 40 anys que està funcionant.

CENTRE MARE DE DÉU DE MONTSERRAT DE GERMANES HOSPITALÀRIES

ADULTS AMB AUTISME I DISCAPACITAT INTEL·LECTUAL: CALDES DONA RESPOSTA A LA NECESSITAT DEL SECTOR

Les persones amb discapacitat intel·lectual i trastorn de l'espectre autista (TEA) tenen a la seva disposició recursos socials i dispositius en l'àmbit sanitari que els presten suport per al seu desenvolupament durant l'etapa infantil i adolescent. "El problema arriba quan aquests usuaris fan el pas cap a l'edat adulta i han de deixar enrere l'escola d'educació especial i la seva vinculació amb aquests dispositius. En aquesta etapa reben poc suport, fet que evidencia que hi ha un buit important", explica Isaac Riera, psicòleg de la Unitat Residencial per persones amb discapacitat intel·lectual que presenten conductes desafiants del Centre Mare de Déu de Montserrat de Caldes de Malavella.

És precisament la necessitat d'assistència a aquestes persones la que les Germanes Hospitalàries cobreixen al municipi gironí, esdevenint referents en l'atenció als casos de discapacitat intel·lectual de gran complexitat. El Centre Mare de Déu de Montserrat s'especialitza en el suport conductual positiu dels usuaris amb la implementació d'un tractament no farmacològic que, mitjançant canvis en l'entorn dels residents, aconsegueix reduir gairebé del tot les conductes desafiants agreujades per situacions estressants.

La metodologia que ha permès obtenir aquest efecte positiu ha estat l'anomenat mètode TEACCH, que fa anys que s'empra en l'àmbit de l'ensenyament, però que el Centre de les Germanes Hospitalàries de Caldes va aplicar de forma pionera a l'entorn residencial. El recinte va ser modificat per convertir l'entorn dels usuaris –amb dificultats de comunicació i necessitat de rutina a conseqüència del TEA- en un espai el més informador possible amb diferents sales on el color és indicatiu de la tasca o dinàmica que s'hi realitzarà, col·locant diversos elements que ho reforcin. Des que es va començar a desenvolupar, no només les alteracions de conducta han baixat dràsticament, sinó també la necessitat de dur a terme contencions mecàniques i l'administració de fàrmacs rescat.

ESPLAI SANT ESTEVE DE CALDES DE MALAVELLA

Benvolguts caldencs i caldenques! No ens n'hem adonat i ja hem arribat a finals del segon trimestre d'aquest curs! L'equip de monitors i monitores de l'esplai ja estem preparant amb moltes ganes l'acampada de Setmana Santa!!! Falta súper poc!

Us volem explicar una mica què hem fet durant aquest curs amb els nostres nens i nenes de l'esplai. Vam engegar el curs amb les activitats matinals del pont de desembre. Van ser tres matins molt intensos fent jocs pel poble i passant-nos-ho molt bé! El primer dia, fent un joc d'orientació, vam arribar a les termes romanes i ens vam trobar a tres déus que s'acabaven de despertar. Anaven vestits de l'època dels romans i es veu que s'havien adormit a les termes durant tots aquests anys. Durant els dos següents matins vam fer jocs per explicar-los totes les coses de la nostra societat. Els costava molt entendre'ns i no els va agradar gens la manera de viure, així que ens van dir que volien tornar a adormir-se per sempre.

Durant els mateixos dies que amb els infants del poble vam estar fent aquestes activitats, els nostres joves de l'esplai se'n van anar de sortida a Sant Martí de Llémena! S'ho van passar molt bé! Van fer des de jocs fins a xerrades i debats per reflexionar i madurar com a adolescents.

Després d'aquest pont de desembre... s'acostaven les colònies de Nadal, i l'equip de monitors i monitores ho teníem tot a punt per marxar! Havíem preparat jocs i activitats xulíssimes! Però... per culpa de la onada de covid ens vam veure obligats a suspendre les colònies. Ens va saber molt de greu. Però vam decidir posposar-les i fer-les el pont de febrer de carnestoltes.

Així doncs, el 25 de febrer vam marxar cap al Baix Empordà, exactament a Foixà, a la casa de colònies del Mercadal. Van ser unes colònies curtes però intenses. Vam ajudar al rei carnestoltes a trobar la disfressa perfecta i vam fer una desfilada de carnestoltes. Dos dies plens de jocs, excursions, tallers, panxing i molta felicitat!

Ara només queda dir-nos que us prepareu per a l'acampada perquè serà molt i molt xula! Aneu preparant les bicicletes i les mans per poder muntar les tendes! Ens veiem molt aviat!

Equip de monitors/es de l'Esplai

CPA CALDES

PER FI TORNEN LES COMPETICIONS!

El cap de setmana del 19-20 de febrer bona part dels nostres patinadors van participar a l'Open Gir Promoció (nivells 1-2-3-4) celebrat a Vilajuïga. Els volem felicitar a tots/es pel seu gran paper, especialment a les patinadores que van fer podi: **Valentina Pérez** (3a posició, nivell 1 Pre-Benjamí) i **Mercedes Güerini** (2a posició, nivell 4 Junior). Menció especial també a la Lucía López i la Lucrecia Güerini per la seva meritòria 4a posició (nivell 1 Benjamí i nivell 4 Cadet respectivament). A tots els que hi vau participar, moltes felicitats pel vostre esforç i dedicació, més encara perquè sabem que si ja és molt difícil sortir a pista a competir individualment davant de jutges i públic en circumstàncies normals ara, després de gairebé 2 anys sense poder fer-ho, encara té molt més mèrit. Moltes felicitats pel vostre treball, i a continuar entrenant tan bé com fins ara!!!

Les nostres patinadores dels nivells 5-6-7 van poder competir el cap de setmana del 5-6 de març a l'Open Gir Formació celebrat a Fornells, on van aconseguir uns resultats més que destacables: moltíssimes felicitats a **Anna Pajares** (1a posició nivell 5 Cadet), **Nora Giralt** (2a posició, nivell 6 Aleví), **Claudia Quilis** (2a posició, nivell 6 Infantil) i **Tània Teruel** (3a posició, nivell 5 Infantil). A totes les participants, molts ànims i a seguir lluitant pels vostres somnis!!!

I seguim endavant, amb més competicions a la vista i també amb més projectes, com ara una Tecnificació que està prevista per Setmana Santa a Vidreres i també el nostre Festival "de Nadal", que va haver de ser posposat per l'allau de contagis de Covid entre la població el passat desembre i que, si no hi ha res que ho impedeixi, celebrarem el pròxim 24 d'abril.

A seguir rodant!

PARRÒQUIA SÍNODE

El papa Francesc va convocar a tot el poble cristià l'any 2021, a preguntar-se sobre el Sínode, un tema decisiu per a la vida i la missió de l'Església. Un camí que durarà dos anys, de 2021 a 2023.

A partir del que anem experimentant, avançant i reflexionant junts sobre el camí recorregut, l'Església podrà aprendre, quins són els processos que poden ajudar-la a viure la comunió, a realitzar la participació i a obrir-se a la missió.

Per entendre una mica millor aquesta convocatòria del Papa, el bisbat de Girona ha realitzat un díptic en la que explica les paraules més importants:

SÍNODE: Fer camí junts els batejats, membres del poble de Déu, responent a la convocatòria del Papa per descobrir amb l'escolta mútua, la reflexió i la pregària, guiats per l'Esperit Sant, què ens demana Déu com Església en el moment present.

COMUNIÓ: Junts vivim arrelats en l'amor i en la unitat de la Trinitat. Inspirats per l'escolta de la Paraula de Déu i enfortits per l'Eucaristia, tots tenim un paper a l'hora de discernir i viure la crida que Déu fa al seu poble.

PARTICIPACIÓ: Laics, consagrats i ordenats ens esforcem en aprendre els uns dels altres. Tots som cridats a pregar, discernir, dialogar i aconsellar les decisions que corresponguin el més possible a la voluntat de Déu.

MISSIÓ: L'Església existeix per evangelitzar i testimoniar l'amor de Déu enmig de la família humana, especialment entre els que viuen a les perifèries espirituals i socials del nostre món.

Les parròquies de l'arxiprestat de La Selva, en resposta a la crida del Papa ens vàrem acollir les germanes Vedruna de la nostra vila per treballar en grups, amb reflexió i pregària, per caminar junts, per aprendre uns del altres, a pregar, i a dialogar.

XARXA DE DONES DE CALDES

LA FUENTE DE LAS MUJERES

Per tal de commemorar el **8-M El Dia Internacional de les Dones** vam projectar la pel·lícula "La Fuente de las Mujeres" del director Rau Mihaileanu.

La pel·lícula és apta a partir de 7 anys.

L'argument es basa en un petit poble àrab, del nord d'Àfrica, on la tradició exigeix que les dones vagin a buscar aigua a una llunyana font on neix a dalt d'una muntanya. Leila, la protagonista una jove casada, proposa a les altres dones fer una vaga d'amor, no mantenir relacions sexuals fins que els homes col·laborin amb elles en el transport de l'aigua fins al poble, posant una font en el centre del poble.

La pel·lícula està inspirada en la comèdia d'Aristofanes "Lisistrata" (on les dones gregues es neguen a tenir relacions sexuals fins que els homes abandonin la guerra) i també en un fet ocorregut en 2001 en Kicra, Turquia, on reivindiquen l'aigua.

Aquesta pel·lícula és un cant a la igualtat entre dones i homes. Les dones de totes les edats, mares, filles, germanes i amigues s'uneixen i lluiten per aconseguir el seu objectiu, en una societat totalment masclista i immobilista, amb unes tradicions i costums molt enrocades, i amb grans desigualtats.

Són molts els temes que tracta: el maltractament a les dones, dret a les dones a l'educació i a una vida digna, a no patir avortament per causa de les penalitats del treball, llibertat de pensament i d'expressió, igualtat de drets entre homes i dones, matrimonis forçats i infantils, l'ús i la mala interpretació de la religió en contra de les dones...

Alguns dels personatges principals són: la Leila , que es rebel·la contra les injustícies sofertes per les dones, i lidera una revolució social en el poble. La Vella Rifle, dona amb una gran saviesa. En Samir, l'home de Leila que col·labora per tal que les dones aconsegueixin el seu objectiu.

La pel·lícula està feta amb molta sensibilitat i és molt emotiva, on la filosofia i la música hi tenen un gran pes.

Frase del final de la pel·lícula: "Les dones són una font d'amor"

Al llarg de la història, els drets de les dones no han caigut de dalt del cel, sinó que han estat guanyats mitjançant la unió de les dones i les mobilitzacions col·lectives. I aquesta pel·lícula n'és un clar exemple.

Visca la lluita feminista!

Lleterola exigua
Euphorbia exigua

Herba de les berrugues
Euphorbia cyparissias

TEXT I IMATGES > **ANNA LLANDRICH I MARGARIDA VILA**

Dues lleteresses més i tanquem el cicle.

L'exigua, ja ho diu el nom, és més aviat petitona, però si us la mireu de prop, té el seu encant.

Herba de les berrugues és un nom que es dona a algunes plantes que es feien servir per eliminar aquesta mena de protuberàncies tan comunes en les bruixes, i de ben segur que la llet que segrega, aplicada amb constància tard o d'hora funciona.

Ara que està tant de moda la gastronomia botànica, no us penseu pas que aquesta mena de carbassetes farien goig en una amanida, a la vista potser sí, però a la vostra panxa, ja us asseguro que no.

Les basses de Caldes

TEXT > **ANTONI MAS**

En realitat hauríem de dir "els pantans" de Caldes, ja que es tracta d'embassaments artificials que es devien construir amb la finalitat de regar els camps propers, abeurar el bestiar o cobrir qualsevol altre necessitat dels masos del terme.
En qualsevol cas, si m'ho permeteu, seguiré utilitzant el nom de basses, que era amb el qual les identificàvem quan, de jovenets, hi anàvem a pescar, a remullar-nos el cul o, simplement, a passar la tarda dels diumenges d'estiu.

Gairebé era obligat començar per aquesta bassa que trobem al cap d'un centenar de metres de deixar les darreres cases del carrer de Les Roques. La seva proximitat l'ha convertida en destí habitual de les passejades dels caldencs i també de molts dels forasters que ens visiten.

I, a banda de l'avantatge de tenir-la a prop, també hem de reconèixer que la paret de roca que li fa de taló de fons li confereix cert encant, com també el suro que s'ha fet gros al costat del reguerol por on s'escola l'aigua en les èpoques afortunades que la bassa s'omple. Finalment, en la restauració que va tenir lloc ara fa un o dos anys, hi varen plantar una vegetació que, a banda de millorar la qualitat de l'aigua, l'acaba de fer més atractiva.

Cada vegada que hi vaig, recordo quan de petit hi anava a pescar. S'hi agafaven unes carpes de mida considerable que, desgraciadament, no es podien menjar per l'exagerat gust de fang que tenien. I dic, desgraciadament, perquè en aquella època la carn i el peix no sovintejaven pas a les taules de les famílies humils, com era el cas de la meva.

No cal que us recomani la visita perquè, ben segur, tots coneixeu prou bé aquest indret tan característic del que, si teniu certa edat, ben segur que compartireu amb mi un bon grapat de records.

La seva proximitat l'ha convertida en destí habitual de les passejades dels caldencs i també de molts dels forasters que ens visiten

Passatemps PER: FELUCA DÍAZ

9 lletres
EDAFOLOGA

7 lletres
DOMABLE
ENCANAR
XARRADA

6 lletres
FILLOL
PRISMA

5 lletres
ESCUA
ESSIU
LLIGA
NATIU
NUCLI
OVINS
SEGON
SISME
TASCA
XAIRE

4 lletres
CAUT
OPEN
PAIO
PALM
SENS

3 lletres
AMA
APA
BON
DIR
FET
IOD
NOI
PES
QUE
RUA
SEU

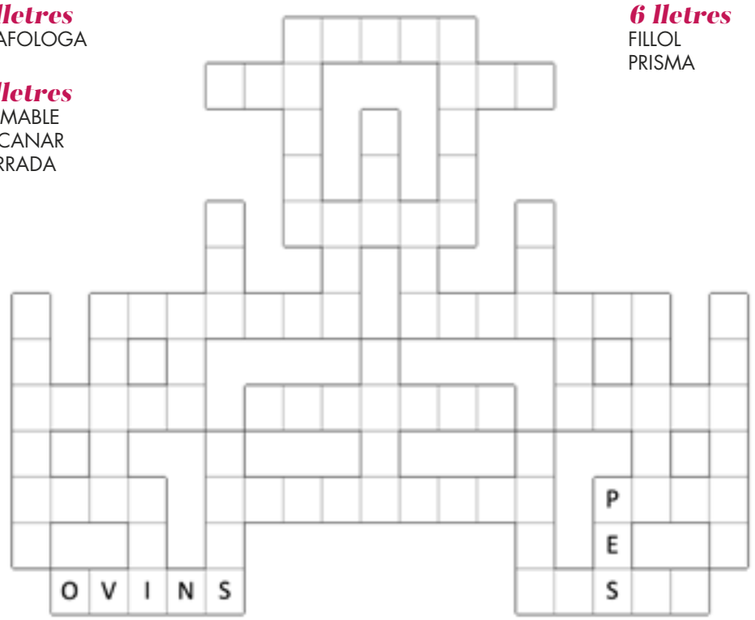

Tonyina malavella

PER > **SEBASTIÀ PADILLA " PADI"**

EN PADI, ÉS CREADOR D'UNA BONA COLLA DE RECEPTES AMB LA "MALAVELLA" COM A EXEMPLE, AQUÍ EN TENIU UNA ALTRA MOSTRA.

Curiositats

La tonyina és un peix que pot arribar als 3,60 m. de llargada, amb un cos hidrodinàmic que posa poca resistència a l'aigua, neda a molta velocitat i amb un gran sentit de l´orientació. És un peix blau, ric en àcids grassos omega-3 i amb alt contingut de proteïnes. Conté també vitamines i minerals. És podria dir, que és el peix estrella per una dieta sana i equilibrada.

Ingredients

- 1 tall de tonyina d´uns 250 gr.
- 1 cullerada de sucre morè
- 4 pebres diferents en bola
- 6 cullerades de nata líquida
- Mantega
- Oli de gira-sol
- Sal Maldon
- Sal
- Salsa teriyaki
- 150 gr de ceba mitjana tallada

Elaboració:

En una paella hi posem la mantega i l'oli on farem enrossir la ceba, salem, afegim la cullerada de sucre, els 4 pebres i una mica de salsa teriyaki. Carmel·litzem. Afegim després la nata líquida i ho fem reduir.
En una segona paella que fem escalfar molt, hi posem una cullerada de mantega, seguidament la peça de tonyina, que haurem de girar ràpidament perquè quedi torrada per fora i crua per dins. Un cop fora del foc hi posarem la sal Maldòn i la salsa que hem fet anteriorment per sobre.

EGO CONSTRUCCIONES & REFORMAS

EGO Construccions i Reforma té experiència en diversos treballs en construcció d'habitatge nou, reformes en habitatges, edificis, xalets, obres en general, particulars, comunitats de veïns, etc.

Reformes integrals
Reformes de cuines
Reformes de banys
Microciment
Instal·lació de tanques
Construcció d'obra
Construcció de pèrgoles
Tela asfàltica per terrasses
Piscines
Façanes i teulats

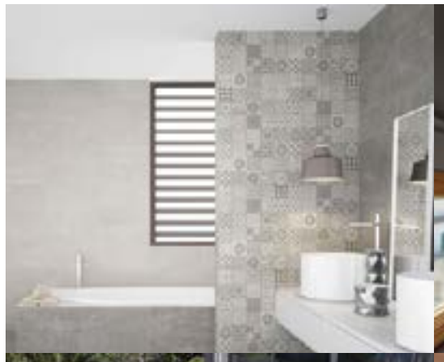

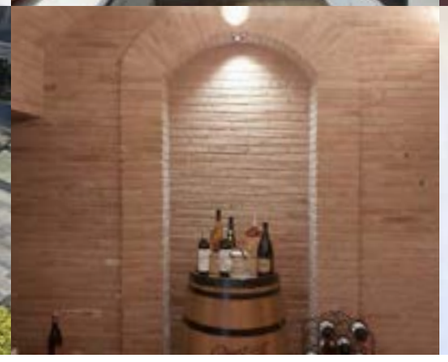

Treballs amb especialització en obra, envans, tancaments d'obra, teulades, col·locació, pedra, microciment, reformes de cuines i banys, enrajolats, muntatge de piscines, tanques i ocultacions de jardí, etc.

+34 605 86 32 52
info@egoconstrucciones.com
Girona

Viu, sent, descobreix

Caldes de Malavella, la teva vila termal

Any del Turisme Cultural

Malavella't!
Caldes, vila termal

www.visitcaldes.cat